

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek: PIELĘGNIARSTWO

Studia drugiego stopnia, profil praktyczny

Obowiązujący dla cykli kształcenia: od 1.10.2025 i od 1.10.2026

1. Informacje ogólne o kierunku

Nazwa kierunku studiów	Pielęgniarstwo, studia II stopnia o profilu praktycznym
Poziom studiów	Studia drugiego stopnia
Profil studiów	Praktyczny
Forma studiów	Stacjonarne/Niestacjonarne
Przyporządkowanie kierunku studiów do dyscypliny lub dyscyplin naukowych oraz określenie procentowego udziału liczby punktów ECTS dla poszczególnych dyscyplin w liczbie punktów ECTS koniecznej do uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi kształcenia	Kierunek jest przyporządkowany do dyscypliny naukowej- nauki o zdrowiu. Procentowy udział liczby punktów ECTS- 100%
Wskazanie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych lub dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych, do których odnoszą się efekty uczenia się	Kierunek jest przyporządkowany do dyscypliny naukowej- nauki o zdrowiu.
Wskazanie tytułu zawodowego nadawanego absolwentom	Magister pielęgniarstwa

2. Charakterystyka programu studiów

Studia mają charakter praktyczny i są ukierunkowane na pogłębienie oraz doskonalenie zaawansowanych umiejętności zawodowych i kompetencji społecznych niezbędnych do wykonywania zawodu pielęgniarki/pielęgniarza na poziomie magisterskim, w tym do samodzielnego podejmowania decyzji klinicznych, koordynowania opieki oraz pełnienia ról eksperckich i przywódczych w systemie ochrony zdrowia. Program obejmuje zajęcia realizowane w warunkach uczelni, w tym w pracowniach umiejętności pielęgniarstkich oraz pracowniach symulacji medycznej, jak również praktyki zawodowe realizowane w podmiotach wykonujących działalność leczniczą oraz instytucjach systemu ochrony zdrowia, na podstawie zawartych umów i w warunkach zapewniających bezpieczeństwo pacjenta oraz studentów.

W programie uwzględniono:

- przygotowanie do realizacji świadczeń zdrowotnych i pielęgniarstkich w oparciu o aktualną wiedzę, standardy i wytyczne kliniczne, z uwzględnieniem złożonych sytuacji zdrowotnych oraz wielochorobowości;

- rozwój kompetencji w zakresie kompleksowej oceny stanu pacjenta, planowania, wdrażania i ewaluacji opieki pielęgniarskiej w warunkach zwiększonej odpowiedzialności klinicznej oraz organizacyjnej;
- kształcenie w zakresie komunikacji terapeutycznej, pracy w zespole interdyscyplinarnym, koordynowania opieki oraz dokumentowania świadczeń zgodnie z obowiązującymi wymaganiami prawnymi i organizacyjnymi;
- przygotowanie do podejmowania działań w sytuacjach nagłych i krytycznych, w tym do zarządzania ryzykiem klinicznym oraz prowadzenia działań zgodnie z algorytmami postępowania;
- rozwój kompetencji w zakresie praktyki opartej na dowodach (Evidence-Based Practice), krytycznej analizy piśmiennictwa naukowego oraz wykorzystania wyników badań w doskonaleniu jakości opieki;
- przygotowanie do realizacji świadczeń w zakresie wynikającym z uprawnień zawodowych, w tym doboru badań diagnostycznych, interpretacji wyników oraz ordynowania określonych produktów leczniczych i wyrobów medycznych (zgodnie z obowiązującymi przepisami);
- kształtowanie postaw zawodowych zgodnych z etyką, odpowiedzialnością zawodową, poszanowaniem praw pacjenta oraz gotowością do ustawicznego rozwoju;
- wykorzystanie metod aktywizujących i nowoczesnych form dydaktycznych, w tym symulacji medycznej, metod problemowych (case study) oraz ustrukturyzowanych metod egzaminowania (w tym OSCE) w procesie weryfikacji efektów uczenia się, zwłaszcza w zakresie kompetencji praktycznych, klinicznych i decyzyjnych.

3. Organizacja toku studiów

Program studiów realizowany jest w układzie modułowym, zgodnie z wymaganiami standardu kształcenia dla kierunku pielęgniarstwo. Struktura programu obejmuje przedmioty i moduły przyporządkowane do grup zajęć, w tym:

- **zajęcia teoretyczne**, ukierunkowane na pogłębienie wiedzy specjalistycznej oraz integrację treści klinicznych, organizacyjnych i naukowych,
- **zajęcia realizowane w warunkach symulowanych** (pracownie umiejętności pielęgniarstkich i symulacji medycznej), pozwalające na doskonalenie umiejętności klinicznych, decyzyjnych oraz komunikacyjnych w bezpiecznych warunkach dydaktycznych,
- **praktyki zawodowe** realizowane w podmiotach leczniczych oraz innych instytucjach

systemu ochrony zdrowia, na podstawie zawartych umów, zgodnie z harmonogramem oraz programem praktyk.

Łączny nakład pracy studenta, obejmujący godziny kontaktowe oraz pracę własną, jest przypisany do poszczególnych modułów i przedmiotów oraz odzwierciedlony w punktach **ECTS**, zgodnie z zasadami obowiązującymi w uczelni. Organizacja toku studiów zapewnia sekwencyjność kształcenia i stopniowe zwiększanie poziomu samodzielności oraz odpowiedzialności klinicznej studentów, w szczególności w zakresie podejmowania decyzji, koordynowania opieki oraz realizacji świadczeń w sytuacjach złożonych.

W programie uwzględniono ograniczenia dotyczące udziału zajęć realizowanych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość – w zakresie dopuszczonym przepisami i wymaganiami standardu kształcenia (do 20%) oraz wyłącznie w odniesieniu do tych efektów uczenia się, które mogą zostać osiągnięte w tej formie, bez ograniczania jakości i bezpieczeństwa kształcenia praktycznego.

4. Koncepcja i cele kształcenia

Koncepcja kształcenia na kierunku Pielęgniarstwo, studia drugiego stopnia o profilu praktycznym, zakłada przygotowanie absolwenta do wykonywania zawodu pielęgniarki/pielęgniarza na poziomie zaawansowanej praktyki zawodowej poprzez integrację pogłębionego kształcenia teoretycznego z intensywnym kształceniem praktycznym, realizowanym w warunkach symulowanych oraz w środowisku klinicznym. Program studiów jest zgodny ze standardem kształcenia dla kierunku Pielęgniarstwo oraz ukierunkowany na osiągnięcie efektów uczenia się odpowiadających kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Cele kształcenia zostały opracowane w sposób odzwierciedlający oczekiwaną sylwetkę absolwenta studiów drugiego stopnia, obejmującą pogłębioną wiedzę specjalistyczną, rozwój zaawansowanych umiejętności praktycznych i klinicznych oraz kształtowanie kompetencji społecznych, organizacyjnych i przywódczych. Cele te pozostają bezpośrednio powiązane z zakresem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych do samodzielnego podejmowania decyzji klinicznych, koordynowania opieki oraz współuczestniczenia w procesie diagnostyczno-terapeutycznym i rehabilitacji w systemie ochrony zdrowia.

a) Wykształcenie kompetencji zawodowych

Program studiów zakłada wyposażenie studenta w pogłębioną wiedzę i umiejętności niezbędne do realizacji zadań zawodowych właściwych dla absolwenta studiów magisterskich, obejmujących zaawansowaną opiekę nad osobami zdrowymi i chorymi, profilaktykę, działania

diagnostyczne i terapeutyczne oraz koordynowanie procesu opieki. W ramach kształcenia przekazywana i integrowana jest wiedza z zakresu nauk o zdrowiu, nauk medycznych oraz nauk pielęgniarских, umożliwiającą analizę złożonych problemów zdrowotnych, planowanie i prowadzenie kompleksowej opieki, monitorowanie stanu pacjenta, identyfikowanie ryzyka oraz podejmowanie decyzji w sytuacjach klinicznych o zwiększonej złożoności. Tak zdefiniowany cel jest zgodny z sylwetką absolwenta przygotowanego do wykonywania świadczeń w zaawansowanej praktyce pielęgniarской, wykorzystującego aktualną wiedzę i zasady dobrej praktyki klinicznej.

b) Rozwój umiejętności praktycznych

Symulacje medyczne i praktyki zawodowe stanowią kluczowy element kształcenia w profilu praktycznym na poziomie II stopnia. Studenci doskonalą umiejętności w zakresie realizacji specjalistycznych świadczeń zdrowotnych, kompleksowej oceny stanu pacjenta, podejmowania decyzji klinicznych, koordynowania opieki oraz działania w sytuacjach nagłych i krytycznych. Proces kształcenia obejmuje doskonalenie umiejętności w warunkach symulowanych, a następnie w naturalnym środowisku klinicznym, co zapewnia stopniowe zwiększanie samodzielności i odpowiedzialności. Cel ten odpowiada sylwetce absolwenta, który potrafi realizować czynności zawodowe w sposób bezpieczny, zgodny z aktualnymi standardami, a także sprawnie współpracować i pełnić role koordynacyjne w zespole terapeutycznym.

c) Poszerzenie i integracja wiedzy ogólnej i specjalistycznej

Program zapewnia pogłębienie i integrację wiedzy z zakresu zaawansowanej praktyki pielęgniarской, farmakoterapii i zasad ordynowania, diagnostyki i interpretacji danych klinicznych, funkcjonowania systemu ochrony zdrowia, organizacji opieki oraz zarządzania jakością i bezpieczeństwem pacjenta. Treści ogólne, kierunkowe i specjalistyczne tworzą spójny fundament dla rozumienia złożonych mechanizmów zdrowia i choroby oraz roli pielęgniarки/pielęgniарza w procesie diagnostyczno-terapeutycznym i rehabilitacji. Taki zakres kształcenia odpowiada sylwetce absolwenta, który rozumie opiekę nad pacjentem jako proces interdyscyplinarny, potrafi analizować dane kliniczne, identyfikować zagrożenia zdrowotne oraz wdrażać działania ukierunkowane na poprawę stanu pacjenta i efektywność opieki.

d) Rozwój kompetencji społecznych, interpersonalnych i przywódczych

W programie kształcenia szczególny nacisk położony jest na rozwój kompetencji komunikacyjnych, współpracy z pacjentem i jego rodziną, pracy zespołowej oraz kompetencji przywódczych i organizacyjnych. Student doskonali umiejętność prowadzenia komunikacji terapeutycznej w sytuacjach złożonych, w tym w warunkach wysokiego obciążenia emocjonalnego, oraz rozwija zdolność do rozwiązywania problemów etycznych i prawnych związanych z wykonywaniem zawodu. Kształtowane są postawy odpowiedzialności zawodowej, empatii, poszanowania praw pacjenta oraz gotowości do ustawicznego rozwoju. Kompetencje te są kluczowe dla realizacji roli zawodowej magistra pielęgniarstwa, obejmującej m.in. edukację zdrowotną, promocję zdrowia, wsparcie psychospołeczne pacjenta i rodziny, koordynowanie opieki oraz współodpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo świadczeń zdrowotnych.

5. Oczekiwania wobec kandydatów na studia

Koncepcja kształcenia uwzględnia również oczekiwania wobec kandydatów na studia drugiego stopnia. Warunkiem podjęcia kształcenia jest posiadanie kwalifikacji właściwych dla zawodu pielęgniarstwa/pięknarza, uzyskanych na studiach pierwszego stopnia, co stanowi podstawę do dalszego rozwijania kompetencji na poziomie zaawansowanym. Kandydaci powinni dysponować ugruntowaną wiedzą z zakresu nauk o zdrowiu oraz nauk medycznych, a także podstawowymi umiejętnościami klinicznymi wynikającymi z dotychczasowego przygotowania zawodowego. Oczekuje się również gotowości do pogłębiania wiedzy, rozwijania kompetencji analitycznych oraz wykorzystywania wyników badań naukowych w praktyce zawodowej. Istotne znaczenie mają także predyspozycje osobowościowe, w szczególności odpowiedzialność zawodowa, samodzielność w podejmowaniu decyzji, umiejętność pracy w zespole interdyscyplinarnym, komunikatywność oraz gotowość do pracy z pacjentem w warunkach zwiększonej złożoności klinicznej. Kompetencje te są rozwijane i doskonalone w toku studiów w sposób systematyczny i progresywny, z uwzględnieniem specyfiki kształcenia na poziomie magisterskim.

6. Sylwetka absolwenta i możliwości zatrudnienia

Absolwent kierunku Pielęgniarstwo na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu pielęgniarstwa/pięknarza zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, standardem kształcenia oraz zasadami etyki zawodowej. Jest przygotowany do udzielania świadczeń zdrowotnych na poziomie zaawansowanej praktyki

pielęgniarskiej, obejmującej kompleksową opiekę nad pacjentem w sytuacjach klinicznych o podwyższonym stopniu złożoności, w tym w warunkach wielochorobowości i chorób przewlekłych, a także do pełnienia ról eksperckich, koordynacyjnych i organizacyjnych w systemie ochrony zdrowia.

Absolwent posiada kompetencje umożliwiające:

- przeprowadzanie zaawansowanej, całościowej oceny stanu pacjenta z wykorzystaniem wywiadu, obserwacji, badania fizykalnego, pomiarów parametrów życiowych oraz analizy dokumentacji medycznej i danych klinicznych, a także identyfikowanie ryzyka zdrowotnego i priorytetów opieki;
- planowanie, realizację i ocenę kompleksowego procesu pielęgnowania, w tym formułowanie diagnoz pielęgniarskich, określanie celów opieki, dobór interwencji, monitorowanie efektów oraz modyfikowanie planu opieki w odpowiedzi na zmianę stanu pacjenta;
- wykonywanie świadczeń pielęgniarskich oraz wybranych świadczeń zdrowotnych w ramach kompetencji zawodowych, zgodnie z aktualną wiedzą, standardami postępowania oraz zasadami bezpieczeństwa pacjenta, w szczególności w obszarze: profilaktyki zakażeń, terapii bólu, farmakoterapii, pielęgnacji ran, żywienia medycznego, monitorowania stanu pacjenta oraz wspomagania diagnostyki;
- podejmowanie działań diagnostycznych i terapeutycznych zgodnie z zakresem uprawnień zawodowych, w tym dobór i zlecanie badań diagnostycznych, interpretację wyników oraz ordynowanie określonych produktów leczniczych i wyrobów medycznych (zgodnie z obowiązującymi przepisami);
- udzielanie pomocy w stanach nagłych i zagrożenia życia, podejmowanie działań zgodnie z algorytmami postępowania oraz współpracę w zespole terapeutycznym w sytuacjach krytycznych;
- prowadzenie edukacji terapeutycznej pacjentów i ich rodzin, wzmacnianie kompetencji w zakresie samopielęgnacji i samokontroli, a także aktywny udział w działaniach promocji zdrowia i profilaktyki;
- stosowanie komunikacji terapeutycznej, współpracę i koordynację działań w interdyscyplinarnym zespole oraz zapewnienie ciągłości opieki z poszanowaniem praw pacjenta, tajemnicy zawodowej i zasad etycznych;
- organizowanie i koordynowanie opieki oraz współuczestniczenie w działaniach z zakresu zarządzania jakością i bezpieczeństwem pacjenta, w tym identyfikowanie ryzyk

klinicznych, wdrażanie i monitorowanie standardów postępowania oraz inicjowanie działań doskonalących.

Absolwent jest przygotowany do funkcjonowania w środowisku klinicznym zgodnie z zasadami organizacji pracy, systemem jakości oraz wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa pacjenta. Potrafi prowadzić dokumentację związaną z udzielaniem świadczeń oraz wykazuje odpowiedzialność za podejmowane decyzje zawodowe. Jest gotów do rozwijania kompetencji w oparciu o praktykę opartą na dowodach naukowych (EBP/EBM) oraz ideę uczenia się przez całe życie. Posiada umiejętność krytycznej analizy danych klinicznych, oceny skuteczności podejmowanych działań, identyfikowania ryzyka oraz podejmowania decyzji adekwatnych do stanu pacjenta z uwzględnieniem aspektów prawnych i etycznych.

Możliwości zatrudnienia

Absolwent studiów drugiego stopnia jest przygotowany do podjęcia pracy w podmiotach wykonujących działalność leczniczą oraz innych instytucjach realizujących świadczenia zdrowotne i opiekuńcze, w szczególności w:

- oddziałach szpitalnych i jednostkach klinicznych (w tym jednostkach o podwyższonym poziomie referencyjności),
- ambulatoryjnej opiece specjalistycznej oraz podstawowej opiece zdrowotnej,
- opiece długoterminowej i środowiskowej (w tym opiece domowej),
- opiece paliatywnej i hospicyjnej,
- jednostkach rehabilitacyjnych, sanatoryjnych i opiekuńczych,
- instytucjach zdrowia publicznego oraz jednostkach realizujących programy profilaktyczne i promocję zdrowia,
- podmiotach i komórkach organizacyjnych realizujących zadania z zakresu koordynacji opieki, edukacji zdrowotnej, zarządzania jakością oraz bezpieczeństwa pacjenta,
- innych jednostkach systemu ochrony zdrowia wymagających kompetencji pielęgniarskich na poziomie zaawansowanej praktyki.

Absolwent posiada także przygotowanie do dalszego rozwoju zawodowego poprzez kształcenie ustawiczne, w tym: udział w specjalizacjach, kursach kwalifikacyjnych i specjalistycznych, rozwój kompetencji w zakresie nowych technologii i innowacji w ochronie zdrowia, doskonalenie umiejętności w zakresie jakości opieki oraz kontynuowanie rozwoju naukowego i zawodowego w obszarze pielęgniarstwa.

7. Udział interesariuszy w tworzeniu i doskonaleniu programu studiów

Wydział Nauk Medycznych Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I prowadzi stałą współpracę z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi, której kluczowym narzędziem jest Rada Interesariuszy. Rada, działająca w cyklu co najmniej semestralnym, pełni funkcję doradczo-opiniotwórczą i stanowi realne forum współdecydowania o jakości kształcenia. Jej rekomendacje są wykorzystywane przy projektowaniu i aktualizacji programu studiów, w tym celów kształcenia, doboru i aktualizacji treści programowych, organizacji zajęć praktycznych i praktyk zawodowych, a także doskonaleniu metod weryfikacji efektów uczenia się (w tym oceny kompetencji praktycznych). Interesariusze uczestniczą również w pracach gremiów wydziałowych i kierunkowych związanych z zapewnianiem jakości, dzięki czemu uczelnia utrzymuje systematyczny, dwukierunkowy przepływ informacji między środowiskiem akademickim a praktyką kliniczną. Taki model współpracy umożliwia stałe dostosowywanie programu do aktualnych wyzwań systemu ochrony zdrowia, oczekiwań pracodawców oraz potrzeb przyszłych absolwentów, zapewniając jego aktualność i praktyczne ukierunkowanie.

8. Efekty uczenia się

OGÓLNE EFEKTY UCZENIA SIĘ

1.1. W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- 1) regulacje prawne w zakresie wykonywania zawodu pielęgniarki i udzielania świadczeń zdrowotnych;
- 2) założenia kształcenia na studiach przygotowującego do wykonywania zawodu pielęgniarki i kształcenia podyplomowego pielęgniarek;
- 3) kierunki rozwoju pielęgniarstwa w Europie i na świecie;
- 4) problematykę zarządzania zespołami pielęgniarskimi i organizacji opieki zdrowotnej;
- 5) uwarunkowania rozwoju jakości usług zdrowotnych i zarządzanie jakością;
- 6) uwarunkowania kulturowe i religijne sprawowania opieki pielęgniarskiej nad pacjentami różnych narodowości i wyznań;
- 7) zadania pielęgniarki w opiece koordynowanej w podstawowej opiece zdrowotnej;
- 8) zasady orzekania o czasowej niezdolności do pracy i wystawiania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy;
- 9) standardy realizacji świadczeń w ramach zaawansowanej praktyki pielęgniarskiej oraz świadczeń pielęgniarskich udzielanych samodzielnie;
- 10) mechanizmy działania produktów leczniczych oraz zasady ich ordynowania;
- 11) wytyczne terapeutyczne i standardy opieki pielęgniarskiej w chorobach przewlekłych;

- 12) zasady udzielania świadczeń zdrowotnych w chorobach przewlekłych w ramach zaawansowanej praktyki pielęgniarskiej;
- 13) zasady specjalistycznego leczenia ran przewlekłych, w tym odleżyn i owrzodzeń nowotworowych oraz pielęgnacji przetok;
- 14) metody i zasady terapii bólu ostrego i przewlekłego;
- 15) metody i zasady edukacji zdrowotnej osób z chorobami przewlekłymi;
- 16) metody i zasady prowadzenia badań naukowych;
- 17) wymagania dotyczące przygotowywania publikacji naukowych;
- 18) proces planowania opieki nad pacjentem zgodnie z praktyką pielęgniarską opartą na faktach.

1.2. W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- 1) rozwiązywać problemy zawodowe powstające w ramach wykonywania zawodu pielęgniarki, w szczególności związane z podejmowaniem decyzji w sytuacjach trudnych, wynikających ze specyfiki zadań zawodowych i warunków ich realizacji;
- 2) stosować odpowiednie przepisy prawa podczas wykonywania praktyki zawodowej pielęgniarki;
- 3) opracowywać założenia polityki kadrowej odpowiednie do zapotrzebowania pacjentów na opiekę pielęgniarską;
- 4) stosować metody oraz techniki organizacji i zarządzania w analizowaniu i rozwiązywaniu problemów organizacyjnych oraz usprawnianiu wykonywania praktyki zawodowej pielęgniarki;
- 5) organizować i nadzorować pracę zespołów pielęgniarek, położnych lub personelu pomocniczego;
- 6) dobierać i zlecać badania diagnostyczne w ramach uprawnień zawodowych pielęgniarki oraz interpretować ich wyniki;
- 7) opracować program edukacji terapeutycznej pacjenta z chorobą przewlekłą, prowadzić tę edukację i dokonać ewaluacji tego programu;
- 8) samodzielnie realizować świadczenia zdrowotne związane z profilaktyką i opieką nad pacjentem z przewlekłą obturacyjną chorobą płuc (POChP), w warunkach opieki stacjonarnej i domowej;
- 9) samodzielnie realizować świadczenia zdrowotne w zakresie opieki nad pacjentem leczonym hemodializą, dializą otrzewnową i technikami pokrewnymi;
- 10) samodzielnie realizować świadczenia zdrowotne w zakresie opieki nad pacjentem z przetoką jelitową (kolostomią, ileostomią) i przetoką moczową;

- 11) samodzielnie realizować świadczenia zdrowotne w zakresie opieki nad dorosłym i dzieckiem z zastosowanym żywieniem dojelitowym i pozajelitowym;
- 12) prowadzić edukację terapeutyczną w celu poprawy jakości życia pacjenta z chorobą przewlekłą (cukrzycą, POChP lub chorobą układu krążenia);
- 13) sprawować kompleksową opiekę nad pacjentem z cukrzycą stosującym terapię ciągłego podskórnego wlewu insuliny oraz realizować zadania edukatora do spraw diabetologii;
- 14) samodzielnie realizować świadczenia zdrowotne w zakresie opieki nad pacjentem z raną odleżynową, owrzodzeniem nowotworowym, oparzeniem, odmrożeniem, raną urazową powierzchowną, owrzodzeniem kończyn dolnych i stopą cukrzycową oraz pielęgnować ranę metodami zachowawczymi i zabiegowymi, w tym usuwać martwicę z rany;
- 15) realizować specjalistyczne świadczenia zdrowotne w zakresie kompresjoterapii profilaktycznej i leczniczej w chorobach układu żylnego i limfatycznego;
- 16) samodzielnie realizować specjalistyczne świadczenia zdrowotne z zakresu terapii bólu ostrego i przewlekłego;
- 17) samodzielnie lub we współpracy z innymi członkami zespołu terapeutycznego udzielać świadczeń zdrowotnych w zakresie rehabilitacji osób z przewlekłymi zaburzeniami psychicznymi;
- 18) koordynować opiekę zdrowotną nad pacjentem w systemie ochrony zdrowia oraz realizować kompleksowe świadczenia pielęgniarstwa w podstawowej opiece zdrowotnej;
- 19) samodzielnie ordynować leki, środki specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyroby medyczne, w tym wystawiać na nie recepty lub zlecenia w ramach uprawnień zawodowych pielęgniarstwa;
- 20) samodzielnie udzielać porad zdrowotnych w zakresie uprawnień zawodowych pielęgniarstwa;
- 21) określać standardy opieki pielęgniarstwa oraz wdrażać je do praktyki pielęgniarstwa;
- 22) komunikować się z pacjentem, uwzględniając uwarunkowania kulturowe i religijne;
- 23) prowadzić badania naukowe i upowszechniać ich wyniki;
- 24) wykorzystywać wyniki badań naukowych i światowy dorobek pielęgniarstwa w planowaniu opieki nad pacjentami i dla rozwoju praktyki pielęgniarstwa;
- 25) udzielać pacjentom informacji w zakresie dostępu do poszczególnych rodzajów świadczeń zdrowotnych i kierować do realizacji świadczeń w ramach uprawnień zawodowych pielęgniarstwa;

26) wykorzystywać nowoczesne metody nauczania i ewaluacji stosowane w kształceniu na studiach przygotowującym do wykonywania zawodu pielęgniarki i kształceniu podyplomowym pielęgniarek.

1.3. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- 1) dokonywania krytycznej oceny działań własnych i działań współpracowników przy zachowaniu szacunku dla różnic światopoglądowych i kulturowych;
- 2) formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej i zasięgania porad ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów;
- 3) okazywania dbałości o prestiż zawodu pielęgniarki i solidarność zawodową;
- 4) rozwiązywania złożonych problemów etycznych związanych z wykonywaniem zawodu pielęgniarki i wskazywania priorytetów w realizacji określonych zadań;
- 5) ponoszenia odpowiedzialności za realizowane świadczenia zdrowotne;
- 6) wykazywania profesjonalnego podejścia do strategii marketingowych przemysłu farmaceutycznego i reklamy jego produktów.

SZCZEGÓŁOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kod efektu uczenia się	Po ukończeniu studiów drugiego stopnia absolwent:	Odniesienie do charakterystyki drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji poziom 7
	Wiedza: absolwent zna i rozumie:	
A.W1.	znaczenie i skutki prawne zdarzeń medycznych	P7S_WG
A.W2.	problematykę zdarzeń niepożądanych i błędów medycznych w aspekcie bezpieczeństwa pacjenta	P7S_WG
A.W3.	istotę błędów medycznych w interwencjach pielęgniarskich	P7S_WG
A.W4.	problematykę ubezpieczeń w zakresie odpowiedzialności cywilnej	P7S_WG
A.W5.	przepisy prawa dotyczące przetwarzania danych osobowych szczególnych kategorii w systemie ochrony zdrowia	P7S_WG

A.W6.	zakresy uprawnień zawodowych do udzielania świadczeń zdrowotnych przez pielęgniarkę w odniesieniu do poziomów kwalifikacji zawodowych pielęgniarki	P7S_WG
A.W7.	metody zarządzania w systemie ochrony zdrowia	P7S_WG
A.W8.	zasady funkcjonowania organizacji i budowania jej struktur	P7S_WG
A.W9.	metody oceny zapotrzebowania na opiekę pielęgniarską w podstawowej opiece zdrowotnej oraz w opiece ambulatoryjnej, szpitalnej i domowej	P7S_WG
A.W10.	pojęcie kultury organizacyjnej i czynniki ją determinujące	P7S_WG
A.W11.	mechanizmy podejmowania decyzji w zarządzaniu	P7S_WG
A.W12.	style zarządzania i znaczenie przywództwa w rozwoju pielęgniarstwa	P7S_WG
A.W13.	zasady realizacji i finansowania świadczeń pielęgniarских w systemie ubezpieczenia zdrowotnego	P7S_WG
A.W14.	specyfikę funkcji kierowniczych, w tym istotę delegowania zadań	P7S_WG
A.W15.	metody diagnozy organizacyjnej, koncepcję i teorię zarządzania zmianą oraz zasady zarządzania strategicznego	P7S_WG
A.W16.	problematykę zarządzania zasobami ludzkimi	P7S_WG
A.W17.	uwarunkowania rozwoju zawodowego pielęgniarek	P7S_WG
A.W18.	naukowe podstawy ergonomii w środowisku pracy	P7S_WG
A.W19.	istotę procesu zmian i zasady zarządzania zmianą	P7S_WG
A.W20.	modele i strategie zarządzania jakością w opiece zdrowotnej	P7S_WG
A.W21.	podstawowe pojęcia z zakresu dydaktyki medycznej	P7S_WG
A.W22.	metody prowadzenia działalności edukacyjnej wśród pacjentów	P7S_WG
A.W23.	metody nauczania i środki dydaktyczne stosowane w kształceniu na studiach przygotowującym do wykonywania zawodu pielęgniarki i kształceniu podyplomowym pielęgniarek	P7S_WG
A.W24.	teorię pielęgniarstwa wielokulturowego Madeleine Leininger	P7S_WG

A.W25.	kulturowe uwarunkowania organizacji leczenia i zapewnienia opieki, z uwzględnieniem zachowań zdrowotnych i podejścia do leczenia	P7S_WG
A.W26.	różnice kulturowe i religijne w postrzeganiu człowieka i w komunikacji między-kulturowej.	P7S_WG

B.W1.	mechanizmy działania produktów leczniczych oraz ich przemiany w organizmie człowieka zależne od wieku i problemów zdrowotnych	P7S_WG
B.W2.	regulacje prawne związane z refundacją leków, wyrobów medycznych i środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego	P7S_WG
B.W3.	zasady ordynowania leków zawierających określone substancje czynne (z wyłączeniem leków zawierających substancje bardzo silnie działające, środki odurzające i substancje psychotropowe) oraz środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego w tym wystawiania na nie recept, a także zasady ordynowania określonych wyrobów medycznych, w tym wystawiania na nie recept albo zleceń	P7S_WG
B.W4.	zjawisko polifarmakoterapii i polipragmazji oraz objawy i skutki uboczne działania leków zawierających określone substancje czynne	P7S_WG
B.W5.	założenia nadzoru nad zakażeniami w podmiotach leczniczych, z uwzględnieniem rejestracji zakażeń oraz zasady współpracy w zespołach interprofesjonalnych w tym zakresie	P7S_WG
B.W6.	uwarunkowania profilaktyki, występowania i kontroli zakażeń szpitalnych w działalności podmiotów leczniczych, z uwzględnieniem czynników etiologicznych, w tym patogenów alarmowych	P7S_WG
B.W7.	zasady planowania, opracowywania, wdrażania i nadzorowania działań zapobiegawczych oraz przeciwepidemicznych	P7S_WG
B.W8.	założenia teoretyczne poradnictwa w pracy pielęgniarki bazujące na regulacjach prawnych i transteoretycznym modelu zmiany Prochaski i DiClemente	P7S_WG
B.W9.	predyktory funkcjonowania człowieka zdrowego i chorego, z uwzględnieniem choroby przewlekłej	P7S_WG

B.W10.	metody oceny stanu zdrowia pacjenta w poradnictwie pielęgniarskim	P7S_WG
B.W11.	zasady postępowania terapeutycznego w przypadku problemów zdrowotnych	P7S_WG

B.W12.	zasady doboru badań diagnostycznych i interpretacji ich wyników w zakresie posiadanych uprawnień zawodowych pielęgniarki	P7S_WG
B.W13.	zakres profilaktyki chorób zakaźnych, społecznych i cywilizacyjnych	P7S_WG
B.W14.	modele opieki koordynowanej funkcjonujące w Rzeczypospolitej Polskiej i wybranych państwach	P7S_WG
B.W15.	zadania koordynatora świadczeń zdrowotnych w wybranych rodzajach świadczeń	P7S_WG
B.W16.	zasady koordynowania programów zdrowotnych oraz organizacji procesu udzielania świadczeń zdrowotnych w różnych obszarach systemu ochrony zdrowia, z uwzględnieniem aktualnych zmian systemowych	P7S_WG
B.W17.	zasady funkcjonowania zespołów interprofesjonalnych w opiece zdrowotnej w oparciu o wybrane obszary świadczeń specjalistycznych, w tym zespołu psychiatrycznej opieki środowiskowej	P7S_WG
B.W18.	zasady postępowania diagnostyczno-terapeutycznego i opieki nad pacjentami z niewydolnością krążenia, zaburzeniami rytmu serca i nadciśnieniem tętniczym oraz nowoczesne technologie wykorzystywane w terapii i monitorowaniu pacjentów z chorobami układu krążenia	P7S_WG
B.W19.	patomechanizm, objawy, diagnostykę, leczenie i postępowanie pielęgniarskie w niewydolności oddechowej, POChP i chorobach o podłożu alergicznym, w warunkach opieki stacjonarnej i domowej	P7S_WG
B.W20.	zastosowanie spirometrii w ocenie zaburzonej wydolności oddechowej oraz zasady pomiaru szczytowego przepływu wydechowego (Peak Expiratory Flow, PEF), testów nadreaktywności oskrzeli, badań in vivo i in vitro	P7S_WG
B.W21.	grupy leków stosowanych w chorobach alergicznym mających wpływ na wynik testów skórnych	P7S_WG

B.W22.	gospodarkę wodno-elektrolitową i kwasowo-zasadową u pacjenta dializowanego	P7S_WG
B.W23.	zasady i zakres farmakoterapii stosowanej u pacjenta dializowanego	P7S_WG

B.W24.	uprawnienia zawodowe pielęgniarki w leczeniu dializami oraz standardy specjalistycznej opieki pielęgniarskiej nad pacjentem w przebiegu leczenia nerkozastępczego w technikach przerywanych i technikach ciągłych (Continuous Renal Replacement Therapy, CRRT)	P7S_WG
B.W25.	zasady funkcjonowania stacji dializ i leczenia nerkozastępczego (ciągła ambulatoryjna dializa otrzewnowa – CADO, ambulatoryjna dializa otrzewnowa – ADO, hemodializa)	P7S_WG
B.W26.	przyczyny i zasady postępowania diagnostyczno-terapeutycznego oraz opieki nad pacjentami z niewydolnością narządową	P7S_WG
B.W27.	kryteria kwalifikacji i procedury stwierdzenia śmierci mózgowej oraz warunki zaprzestania tlenoterapii daremnej	P7S_WG
B.W28.	zasady opieki nad pacjentem – biorcą narządów przed przeszczepieniem narządów i po ich przeszczepieniu oraz nad dawcą narządów	P7S_WG
B.W29.	patomechanizm cukrzycy, astmy, POChP i przewlekłej niewydolności krążenia oraz ich powikłania	P7S_WG
B.W30.	nowoczesne technologie leczenia i monitorowania cukrzycy, z uwzględnieniem osobistych pomp insulinowych i systemów do ciągłego monitorowania glikemii	P7S_WG
B.W31.	zasady i metody prowadzenia edukacji terapeutycznej pacjenta, jego rodziny lub opiekuna w zakresie prowadzenia samokontroli i samoopieki w cukrzycy, astmie, POChP i przewlekłej niewydolności krążenia	P7S_WG
B.W32.	etiopatogenezę nowotworów oraz epidemiologię i profilaktykę chorób nowotworowych	P7S_WG
B.W33.	zasady leczenia pacjenta z chorobą nowotworową, w tym terapii spersonalizowanej, i opieki nad takim pacjentem	P7S_WG
B.W34.	zasady i sposoby pielęgnowania pacjenta po radioterapii i chemioterapii	P7S_WG
B.W35.	metody rozpoznawania reakcji pacjenta na chorobę i leczenie onkologiczne	P7S_WG

B.W36.	czynniki ryzyka, patomechanizm zaburzenia gojenia ran, klasyfikację i kliniczne metody oceny ran niegojących się oraz postępowanie diagnostyczno-terapeutyczne zachowawcze i zabiegowe	P7S_WG
B.W37.	zasady stosowania hiperbarii tlenowej, terapii podciśnieniowej, larw i biochirurgii w leczeniu owrzodzeń żylnych i niedokrwiennych, odleżyn, odmrożeń i zespołu stopy cukrzycowej	P7S_WG
B.W38.	współczesne koncepcje miejscowego leczenia rany niegojącej się, w tym rodzaje lawaseptyków, antyseptyków i opatrunków oraz zasady ich doboru i refundacji, zasady ogólnego leczenia ran niegojących się oraz metody wspomagające proces gojenia ran	P7S_WG
B.W39.	zasady posługiwania się podstawowymi narzędziami chirurgicznymi w procesie opracowywania i leczenia rany	P7S_WG
B.W40.	zasady edukacji i przygotowania pacjenta, jego rodziny lub opiekuna w zakresie profilaktyki występowania ran, ich powikłań oraz pielęgnacji ran niegojących się	P7S_WG
B.W41.	zastosowanie kompresjoterapii profilaktycznej i leczniczej w chorobach układu żylnego i limfatycznego	P7S_WG
B.W42.	zasady oceny funkcjonowania przetoki jelitowej i moczowej oraz ich powikłań, w tym zasady postępowania w powikłaniach miejscowych	P7S_WG
B.W43.	zasady przygotowania pacjenta z przetoką jelitową i moczową, jego rodziny lub opiekuna do opieki nad pacjentem, zasady doboru sprzętu stomijnego i jego refundacji oraz zasady stałej i kompleksowej opieki nad pacjentem z przetoką	P7S_WG
B.W44.	rodzaje bólu (ostry, przewlekły), mechanizm i drogi przewodzenia oraz czynniki wpływające na jego odczuwanie	P7S_WG
B.W45.	metody i narzędzia oceny i monitorowania odczuwania bólu przez pacjenta	P7S_WG
B.W46.	zasady i metody farmakologicznego i nefarmakologicznego postępowania przeciwbólowego w różnych sytuacjach klinicznych u dorosłych, w tym osób starszych	P7S_WG

B.W47.	działanie i skuteczność leków przeciwbólowych z różnych grup (opiodowe i nieopiodowe leki przeciwbólowe, niesteroidowe leki przeciwzapalne – NLPZ, drabina analgetyczna i koanalgetyki) oraz ich działania niepożądane	P7S_WG
B.W48.	metody leczenia żywieniowego dziecka i dorosłego, zasady współpracy z zespołem żywieniowym w planowaniu i realizacji metod, technik oraz rodzajów żywienia dojelitowego i pozajelitowego w ramach profilaktyki powikłań	P7S_WG
B.W49.	wskazania oraz powikłania stosowania tlenoterapii	P7S_WG
B.W50.	zasady stosowania nowoczesnych metod tlenoterapii i monitorowania stanu pacjenta ze względu na toksyczność tlenu	P7S_WG
B.W51.	wskazania i zasady stosowania wentylacji mechanicznej inwazyjnej i nieinwazyjnej oraz możliwe powikłania jej zastosowania w podmiocie leczniczym lub środowisku domowym	P7S_WG
B.W52.	przyczyny, objawy i przebieg depresji, zaburzeń lękowych oraz uzależnień	P7S_WG
B.W53.	zasady opieki pielęgniarzkiej nad pacjentem z zaburzeniami psychicznymi, w tym z depresją i zaburzeniami lękowymi, oraz pacjentem uzależnionym, jego rodziną lub opiekunem, oraz zasady edukacji terapeutycznej i rehabilitacji psychiatrycznej tych osób, z uwzględnieniem wszystkich poziomów świadczeń zdrowotnych (ambulatoryjnych, pośrednich, szpitalnych oraz środowiska życia pacjenta)	P7S_WG
B.W54.	zakres pomocy w ramach świadczeń zdrowotnych oferowanych osobom z problemami zdrowia psychicznego oraz ich rodzinom lub opiekunom	P7S_WG
B.W55.	zasady opieki pielęgniarzkiej nad pacjentem z zaburzeniami układu nerwowego, w tym z chorobami degeneracyjnymi	P7S_WG
B.W56.	zastosowanie i zasady wykonywania badania ultrasonograficznego (USG) do oceny lokalizacji naczyń obwodowych w czasie ich kaniulacji, lokalizacji cewnika Foleya, zgłębnika żołądka, rurki intubacyjnej oraz przepływu naczyniowego i ukrwienia rany	P7S_WG
B.W57.	zasady orzekania o czasowej niezdolności do pracy i wystawiania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy.	P7S_WG

C.W1.	uwarunkowania rozwoju badań naukowych w pielęgniarstwie	P7S_WG
C.W2.	priorytety badań naukowych w pielęgniarstwie	P7S_WG
C.W3.	dobre praktyki w badaniach naukowych	P7S_WG
C.W4.	metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w jakościowych i ilościowych badaniach naukowych	P7S_WG
C.W5.	zasady opracowania modelu badawczego, w tym cel, problemy badawcze, zmienne, wskaźniki do zmiennych, metody, techniki i narzędzia badawcze oraz dobór grupy do badań	P7S_WG
C.W6.	zasady analizy i prezentacji wyników badań naukowych oraz ich upowszechniania	P7S_WG
C.W7.	zasady przygotowywania baz danych do analiz statystycznych	P7S_WG
C.W8.	narzędzia informatyczne, testy statystyczne i zasady opracowywania wyników badań naukowych	P7S_WG
C.W9.	źródła naukowej informacji medycznej	P7S_WG
C.W10.	sposoby wyszukiwania informacji naukowej w bazach danych	P7S_WG
C.W11.	zasady i etapy praktyki zawodowej pielęgniarki opartej na dowodach naukowych (Evidence Based Nursing Practice)	P7S_WG
C.W12.	założenia i zasady opracowywania standardów postępowania pielęgniarskiego, z uwzględnieniem praktyki zawodowej pielęgniarki opartej na dowodach naukowych oraz praktyki opartej na dowodach naukowych w medycynie	P7S_WG
C.W13.	zasady i etapy przygotowania rekomendacji, wytycznych i zaleceń w zakresie praktyki zawodowej pielęgniarki opartej na dowodach naukowych	P7S_WG
C.W14.	systemy kształcenia na studiach przygotowującego do wykonywania zawodu pielęgniarki i kształcenia podyplomowego pielęgniarek w wybranych państwach członkowskich Unii Europejskiej	P7S_WG
C.W15.	strukturę i zasoby pielęgniarstwa w Europie i na świecie oraz prognozy ich rozwoju	P7S_WG
C.W16.	główne zagrożenia środowiska pracy pielęgniarek i położnych w Europie i na świecie	P7S_WG
C.W17.	role i zadania krajowych i międzynarodowych organizacji pielęgniarskich (m.in. Międzynarodowej Rady Pielęgniarek (International Council of Nurses, ICN), Europejskiej Federacji	P7S_WG

	Stowarzyszeń Pielęgniarek (European Federation of Nurses Associations, EFN), Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego (PTP))	
C.W18.	procedurę uznawania kwalifikacji zawodowych pielęgniarek w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach europejskich	P7S_WG
C.W19.	systemy opieki pielęgniarskiej i współczesne kierunki rozwoju autonomii zawodu	P7S_WG
C.W20.	zasady dostępu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej do świadczeń zdrowotnych w świetle prawa Unii Europejskiej	P7S_WG
C.W21.	rolę i priorytety polityki zdrowotnej Światowej Organizacji Zdrowia (World Health Organization, WHO) oraz Unii Europejskiej.	P7S_WG
	W zakresie umiejętności: absolwent potrafi	
A.U1.	oceniać zdarzenia w praktyce zawodowej pielęgniarki w kontekście zgodności z przepisami prawa oraz możliwości i sposobów dochodzenia roszczeń, a także wskazywać możliwości rozwiązania danego problemu	P7S_UW
A.U2.	kwalifikować daną sytuację zawodową w odniesieniu do prawa cywilnego, prawa karnego i prawa pracy oraz w zakresie odpowiedzialności zawodowej	P7S_UW
A.U3.	analizować przyczyny błędów medycznych i wdrażać działania zapobiegawcze w ramach uprawnień zawodowych pielęgniarki	P7S_UW
A.U4.	stosować metody analizy strategicznej niezbędne dla funkcjonowania podmiotów wykonujących działalność leczniczą	P7S_UW
A.U5.	organizować i nadzorować pracę zespołów pielęgniarek, położnych lub personelu pomocniczego	P7S_UW
A.U6.	stosować różne metody podejmowania decyzji zawodowych i zarządczych	P7S_UW
A.U7.	planować zasoby ludzkie, wykorzystując różne metody, organizować rekrutację pracowników i planować proces adaptacji zawodowej	P7S_UW
A.U8.	opracowywać plan własnego rozwoju zawodowego i motywować do rozwoju zawodowego innych członków podległego zespołu	P7S_UW

A.U9.	opracowywać standardy organizacyjne oraz przygotowywać opisy stanowisk pracy dla pielęgniarek i innych podległych pracowników	P7S_UW
A.U10.	opracowywać harmonogramy pracy personelu w oparciu o ocenę zapotrzebowania na opiekę pielęgniarską	P7S_UW
A.U11.	nadzorować jakość opieki pielęgniarskiej w podmiocie wykonującym działalność leczniczą, w tym przygotować ten podmiot do zewnętrznej oceny jakości	P7S_UW
A.U12.	organizować proces dydaktyczny z wykorzystaniem nowoczesnych technologii stosowanych w kształceniu na studiach przygotowującym do wykonywania zawodu pielęgniarki i kształceniu podyplomowym pielęgniarek	P7S_UW
A.U13.	dobierać odpowiednie środki i metody nauczania w działalności dydaktycznej	P7S_UW
A.U14.	dokonywać weryfikacji prawidłowości organizacji procesu kształcenia zawodowego	P7S_UW
A.U15.	wykorzystywać w pracy zróżnicowane metody i techniki komunikacji interpersonalnej wynikające z uwarunkowań kulturowych, etnicznych, religijnych i społecznych	P7S_UW
A.U16.	stosować w praktyce założenia teorii pielęgniarstwa wielokulturowego Madeleine Leininger	P7S_UW
A.U17.	rozpoznawać kulturowe uwarunkowania stylu życia mające wpływ na zdrowie i chorobę	P7S_UW
A.U18.	uwzględniać uwarunkowania religijne i kulturowe w odniesieniu do potrzeb pacjentów w opiece zdrowotnej	P7S_UW
A.U19.	porozumiewać się w języku angielskim na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego.	P7S_UW
B.U1.	dobierać i przygotowywać zapisy form recepturowych leków zawierających określone substancje czynne na podstawie ukierunkowanej oceny stanu pacjenta	P7S_UW
B.U2.	interpretować charakterystyki farmaceutyczne produktów leczniczych	P7S_UW
B.U3.	dobierać i ordynować leki zawierające określone substancje czynne, z wyłączeniem leków zawierających substancje	P7S_UW

	bardzo silnie działające, środki odurzające i substancje psychotropowe, w tym wystawiać na nie recepty	
B.U4.	dobierać i ordynować środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, w tym wystawiać na nie recepty, oraz ordynować określone wyroby medyczne, w tym wystawiać na nie zlecenia albo recepty	P7S_UW
B.U5.	rozpoznawać zjawisko i skutki polifarmakoterapii i polipragmazji oraz edukować pacjenta, jego rodzinę lub opiekuna, a także pracowników opieki zdrowotnej w zakresie stosowanej farmakoterapii	P7S_UW
B.U6.	stosować zasady zapobiegania zakażeniom związanym z opieką zdrowotną i wybranym chorobom zakaźnym oraz zwalczania tych zakażeń i chorób, a także zasady nadzoru epidemiologicznego	P7S_UW
B.U7.	planować i prowadzić edukację pracowników opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i zwalczania zakażeń szpitalnych oraz edukację pacjentów, ich rodzin lub opiekunów w zakresie odnoszącym się do opieki poszpitalnej	P7S_UW
B.U8.	wykorzystywać wskaźniki jakości zarządzania opieką pielęgniarską w nadzorze epidemiologicznym oraz analizować wieloaspektowość występowania zakażeń szpitalnych	P7S_UW
B.U9.	diagnozować zagrożenia zdrowotne pacjenta z chorobą przewlekłą	P7S_UW
B.U10.	oceniać adaptację pacjenta do choroby przewlekłej	P7S_UW
B.U11.	udzielać porad osobom zagrożonym uzależnieniami i uzależnionym, wykorzystując transteoretyczny model zmian Prochaski i DiClemente	P7S_UW
B.U12.	przygotowywać materiały edukacyjne dla pacjenta, jego rodziny lub opiekuna w ramach poradnictwa zdrowotnego	P7S_UW
B.U13.	wykorzystywać zasoby technologiczne dla potrzeb poradnictwa zdrowotnego	P7S_UW
B.U14.	dobierać i stosować metody oceny stanu zdrowia pacjenta w ramach udzielania porad pielęgniarskich	P7S_UW

B.U15.	wdrażać interwencje terapeutyczne w zależności od oceny stanu pacjenta w ramach posiadanych uprawnień zawodowych pielęgniarki	P7S_UW
B.U16.	dostosowywać do rozpoznanych potrzeb zdrowotnych dostępne programy promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej	P7S_UW
B.U17.	wdrażać programy promocji zdrowia dla pacjentów, ich rodzin lub opiekunów	P7S_UW
B.U18.	stosować wybrane metody edukacji zdrowotnej	P7S_UW
B.U19.	przewodzić działania w zakresie profilaktyki i prewencji chorób zakaźnych, społecznych i cywilizacyjnych	P7S_UW
B.U20.	reagować na swoiste zagrożenia zdrowotne występujące w środowisku zamieszkania, nauczania i wychowania oraz pracy	P7S_UW
B.U21.	koordynować realizację świadczeń zdrowotnych dla pacjentów z chorobami przewlekłymi	P7S_UW
B.U22.	opracowywać diagnozę potrzeb zdrowotnych i plan organizacji opieki oraz leczenia na poziomie organizacji i międzyinstytucjonalnym	P7S_UW
B.U23.	planować i koordynować proces udzielania świadczeń zdrowotnych, z uwzględnieniem kryterium jakości i efektywności	P7S_UW
B.U24.	planować i prowadzić edukację terapeutyczną pacjenta w zakresie samoobserwacji i samopielęgnacji oraz jego rodziny lub opiekuna w zakresie opieki nad pacjentem z chorobą przewlekłą (przewlekłą niewydolnością krążenia, zaburzeniami rytmu serca i nadciśnieniem tętniczym, POChP, cukrzycą)	P7S_UW
B.U25.	wykorzystywać nowoczesne technologie informacyjne do monitorowania stanu pacjentów z chorobami przewlekłymi	P7S_UW
B.U26.	wykonywać badania diagnostyczne stosowane w przewlekłych chorobach układu oddechowego i interpretować ich wyniki	P7S_UW
B.U27.	sprawować specjalistyczną opiekę pielęgniarską nad pacjentem w przebiegu leczenia nerkozastępczego w technikach przerywanych oraz technikach ciągłych (CRRT)	P7S_UW
B.U28.	planować i prowadzić edukację terapeutyczną pacjenta w zakresie samoobserwacji i samopielęgnacji oraz jego rodziny lub opiekuna w zakresie opieki nad pacjentem podczas dializy i hemodializy	P7S_UW

B.U29.	modyfikować dawkę leków w trakcie hemodializy i dializy otrzewnowej zgodnie z ustalonym planem leczenia	P7S_UW
B.U30.	planować i sprawować opiekę pielęgniarską nad pacjentem z niewydolnością narządową przed przeszczepieniem narządów i po ich przeszczepieniu	P7S_UW
B.U31.	planować, sprawować i koordynować opiekę nad pacjentem z cukrzycą	P7S_UW
B.U32.	motywować pacjenta z cukrzycą do radzenia sobie z chorobą i do współpracy w procesie leczenia	P7S_UW
B.U33.	stosować nowoczesne metody monitorowania glikemii i podawania insuliny, w szczególności techniką podskórnego wlewu	P7S_UW
B.U34.	planować opiekę nad pacjentami z wybranymi chorobami nowotworowymi leczonymi systemowo	P7S_UW
B.U35.	obsługiwać wszczepialne systemy dostępów naczyniowych (Totally Implantable Venous Access Devices, TIVDs) w warunkach chemioterapii domowej	P7S_UW
B.U36.	stosować metody i środki łagodzące skutki uboczne chemioterapii i radioterapii	P7S_UW
B.U37.	rozpoznawać sytuację psychologiczną pacjenta i jego reakcje na chorobę oraz proces leczenia onkologicznego	P7S_UW
B.U38.	udzielać pacjentowi, jego rodzinie lub opiekunowi wsparcia motywacyjno-edukacyjnego w zakresie zapobiegania powikłaniom wynikającym z choroby nowotworowej oraz leczenia onkologicznego i jego objawów ubocznych	P7S_UW
B.U39.	rozpoznać czynniki ryzyka zaburzające proces gojenia ran oraz sklasyfikować i klinicznie ocenić rany niegojące się	P7S_UW
B.U40.	samodzielnie dobrać do rodzaju i stanu rany metody leczenia rany oraz nowoczesne opatrunki	P7S_UW
B.U41.	stosować podciśnienie i terapię larwami w leczeniu ran przewlekłych	P7S_UW
B.U42.	usunąć martwicę z rany, wykorzystując narzędzia chirurgiczne	P7S_UW
B.U43.	doradzać członkom zespołu interprofesjonalnego w zakresie profilaktyki ran i ich nowoczesnego leczenia	P7S_UW
B.U44.	rozpoznać powikłania rany	P7S_UW

B.U45.	założyć paski do zamykania ran	P7S_UW
B.U46.	wykonać diagnostykę rany odleżynowej, owrzodzenia nowotworowego, oparzenia, odmrożenia, rany urazowej powierzchownej, owrzodzenia kończyn dolnych i zespołu stopy cukrzycowej	P7S_UW
B.U47.	dokonać pomiaru wskaźnika kostka-ramię, paluch-ramię oraz zaburzenia czucia i zinterpretować ich wyniki	P7S_UW
B.U48.	rozpoznać zmiany skórne na stopie oraz schorzenia paznokcia u pacjenta z cukrzycą	P7S_UW
B.U49.	rozróżniać i usuwać nagniotki, modzele oraz pielęgnować skórę stóp wokół rany u pacjenta z cukrzycą	P7S_UW
B.U50.	przygotować pacjenta do profilaktyki, samokontroli i pielęgnacji rany oraz ogólnego postępowania wspomagającego proces gojenia ran oraz jego rodzinę lub opiekuna do opieki nad pacjentem w tym zakresie	P7S_UW
B.U51.	przeprowadzić diagnostykę kwalifikującą chorego do kompresjoterapii	P7S_UW
B.U52.	stosować kompresjoterapię profilaktyczną w profilaktyce pierwszo-, drugo-i trzeciorzędowej oraz stosować kompresjoterapię leczniczą w chorobach układu żylnego i limfatycznego	P7S_UW
B.U53.	pobrać materiał biologiczny z rany do badania bakteriologicznego i innych badań, w tym badania mykologicznego i wirusologicznego	P7S_UW
B.U54.	wyznaczyć miejsca wyłonienia przetoki jelitowej i moczowej, oceniać ich funkcjonowanie oraz stosować nowoczesne techniki pielęgnacji	P7S_UW
B.U55.	dobierać sprzęt i środki do zaopatrzenia przetoki jelitowej i moczowej oraz doradzać pacjentowi, jego rodzinie lub opiekunowi w zakresie refundacji i doboru tego sprzętu i tych środków oraz w zakresie możliwości wsparcia społecznego	P7S_UW
B.U56.	przygotować pacjenta, jego rodzinę lub opiekuna do postępowania w przypadku wystąpienia powikłań dermatologicznych i chirurgicznych przetoki jelitowej i moczowej	P7S_UW
B.U57.	wykonać irygację przetoki jelitowej (kolostomii)	P7S_UW

B.U58.	wykorzystywać standaryzowane narzędzia do oceny natężenia bólu, z uwzględnieniem wieku i stanu klinicznego pacjenta	P7S_UW
B.U59.	samodzielnie dobierać i stosować metody leczenia farmakologicznego bólu ostrego i przewlekłego oraz metody niefarmakologicznego leczenia bólu w zależności od stanu klinicznego pacjenta	P7S_UW
B.U60.	monitorować skuteczność leczenia przeciwbólowego oraz modyfikować dawkę leku przeciwbólowego w zakresie zlecenia lekarskiego	P7S_UW
B.U61.	przeprowadzić edukację pacjenta, jego rodziny lub opiekuna w procesie terapii bólu ostrego i przewlekłego	P7S_UW
B.U62.	wykorzystywać standaryzowane narzędzia w przeprowadzaniu oceny stanu odżywienia pacjenta	P7S_UW
B.U63.	monitorować stan ogólny pacjenta w czasie leczenia żywieniowego w różnych stanach klinicznych	P7S_UW
B.U64.	przeprowadzić żywienie dojelitowe z wykorzystaniem różnych technik, w tym pompy żywieniowej i żywienia pozajelitowego drogą żył centralnych i obwodowych	P7S_UW
B.U65.	obsługiwać port naczyniowy, dostęp centralny, obwodowy, przezskórną endoskopową gastrostomię (PEG), przezskórną endoskopową jejunostomię (PEJ) oraz zgłębnik do żołądka lub zgłębnik dojelitowy	P7S_UW
B.U66.	edukować pacjenta, jego rodzinę lub opiekuna w zakresie prowadzenia żywienia dojelitowego lub pozajelitowego, obsługi i pielęgnacji dostępu żywieniowego oraz postępowania zapobiegającego powikłaniom żywienia dojelitowego i pozajelitowego	P7S_UW
B.U67.	samodzielnie ordynować środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego w określonych stanach klinicznych oraz wystawiać na nie recepty	P7S_UW
B.U68.	przygotowywać sprzęt i urządzenia do wdrożenia wentylacji mechanicznej inwazyjnej	P7S_UW
B.U69.	zapewniać pacjentowi wentylowanemu mechanicznie w sposób inwazyjny i nieinwazyjny kompleksową opiekę pielęgniarstwa	P7S_UW

	warunkach stacjonarnej opieki zdrowotnej i w warunkach domowych	
B.U70.	obsługiwać respirator w trybie wentylacji inwazyjnej i nieinwazyjnej	P7S_UW
B.U71.	przygotowywać i stosować sprzęt do prowadzenia wentylacji nieinwazyjnej	P7S_UW
B.U72.	edukować pacjenta, jego rodzinę lub opiekuna w zakresie postępowania zapobiegającego wystąpieniu powikłań związanych z prowadzeniem wentylacji mechanicznej oraz opieki nad pacjentem w warunkach domowych	P7S_UW
B.U73.	oceniać potrzeby zdrowotne pacjenta z zaburzeniami psychicznymi, w tym z depresją i zaburzeniami lękowymi, oraz pacjenta uzależnionego, a także planować interwencje w ramach uprawnień zawodowych pielęgniarki	P7S_UW
B.U74.	analizować i dostosowywać do potrzeb pacjenta programy promocji zdrowia psychicznego	P7S_UW
B.U75.	rozpoznawać sytuację życiową pacjenta w celu zapobiegania jego izolacji społecznej	P7S_UW
B.U76.	przeprowadzić psychoedukację pacjenta (dzieci, młodzieży, dorosłych, w tym osób starszych) z zaburzeniami psychicznymi, w tym z depresją i zaburzeniami lękowymi, oraz pacjenta uzależnionego, a także jego rodziny lub opiekuna	P7S_UW
B.U77.	przeprowadzić rehabilitację pacjenta z zaburzeniami psychicznymi, w tym treningi umiejętności społecznych w różnych obszarach opieki, w szczególności w środowisku pacjenta i jego rodziny	P7S_UW
B.U78.	sprawować zaawansowaną opiekę pielęgniarską nad pacjentem z zaburzeniami układu nerwowego, w tym z chorobami degeneracyjnymi	P7S_UW
B.U79.	wykonywać badania USG w celu lokalizacji naczyń obwodowych w czasie ich kaniulacji, lokalizacji cewnika Foleya, zgłębnika żołądka, rurki intubacyjnej oraz przepływu naczyniowego i ukrwienia rany	P7S_UW
B.U80.	stwierdzać wskazania zdrowotne wynikające ze stanu pacjenta.	P7S_UW
C.U1.	rozpoznać uwarunkowania rozwoju badań naukowych w pielęgniarstwie	P7S_UW

C.U2.	rozpoznać priorytety badań naukowych w pielęgniarstwie w ujęciu międzynarodowym, europejskim i krajowym	P7S_UW
C.U3.	scharakteryzować metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w badaniach naukowych w pielęgniarstwie	P7S_UW
C.U4.	opracować model badawczy, w tym sformułować cel badań, problemy badawcze, zmienne, wskaźniki do zmiennych, metody, techniki i narzędzia badawcze oraz dobrać grupę do badań	P7S_UW
C.U5.	przeprowadzić badanie naukowe, zaprezentować i zinterpretować jego wyniki oraz odnieść je do aktualnego stanu wiedzy	P7S_UW
C.U6.	przygotowywać bazy danych do obliczeń statystycznych	P7S_UW
C.U7.	stosować testy parametryczne i nieparametryczne dla zmiennych zależnych i niezależnych	P7S_UW
C.U8.	korzystać ze specjalistycznej literatury naukowej, krajowej i zagranicznej, z naukowych baz danych oraz informacji i danych przekazywanych przez międzynarodowe organizacje i stowarzyszenia pielęgniarские	P7S_UW
C.U9.	wskazać różnice między praktyką opartą na dowodach naukowych a praktyką opartą na faktach	P7S_UW
C.U10.	wskazać etapy praktyki opartej na dowodach naukowych	P7S_UW
C.U11.	scharakteryzować poziomy i stopnie dowodów naukowych	P7S_UW
C.U12.	wykorzystywać wyniki badań naukowych w zakresie opieki pielęgniarstwiej do podjęcia właściwej decyzji w praktyce zawodowej pielęgniarstwiej	P7S_UW
C.U13.	przygotowywać rekomendacje w zakresie opieki pielęgniarstwiej w oparciu o dowody naukowe	P7S_UW
C.U14.	analizować dokumenty Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) i Międzynarodowej Rady Pielęgniarek (ICN) w zakresie aktualnego stanu pielęgniarstwa i uwarunkowań rozwoju zawodu pielęgniarstwiej	P7S_UW
C.U15.	rozróżniać systemy kształcenia i uprawnienia zawodowe pielęgniarstwiej w Rzeczypospolitej Polskiej i za granicą	P7S_UW

C.U16.	rozdzielić modele opieki pielęgniarskiej w kontekście rozwoju zawodu pielęgniarki i zachodzących zmian w zakresie opieki nad pacjentem w różnym wieku i stanie zdrowia.	P7S_UW
--------	---	--------

9. Struktura programu studiów

a) Wskaźniki brzegowe dotyczące programu studiów na kierunku studiów, poziomie i profilu kształcenia.

Wskaźniki dotyczące programu studiów na kierunku studiów, poziomie i profilu kształcenia	
Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	4
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	120
Łączna liczba godzin zajęć	1326 (1346 w przypadku studentów, którzy rozpoczęli kształcenie na studiach I stopnia przed rokiem akademickim 2016/2017 i nie ukończyli kursu specjalistycznego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 814 i 854))
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie – w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	Dyscyplina nauki o zdrowiu 100%
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	90
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	71,5
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	19 ECTS

Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru	16 ECTS
Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk	200 godzin; 10 ECTS
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich	Nie dotyczy

Minimalna liczba godzin zajęć zorganizowanych i punktów ECTS

Grupy zajęć, w ramach których osiąga się szczegółowe efekty uczenia się	Liczba godzin	Liczba punktów ECTS
A. Nauki społeczne i humanistyczne	220	19
B. Zaawansowana praktyka pielęgniarska	510	40
C. Badania naukowe i rozwój praktyki zawodowej pielęgniarki	170	15
D. Praktyki zawodowe	200	10
Razem	1100	84

Grupy i formy zajęć, w ramach których osiągane są szczegółowe efekty uczenia się			
Grupa zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć zorganizowanych	Liczba punktów w ECTS
A. Nauki społeczne i humanistyczne			
Prawo w praktyce zawodowej pielęgniarki	Wykłady, ćwiczenia	30	3
Zarządzanie w praktyce zawodowej pielęgniarki	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	35	3,5
Dydaktyka medyczna	Wykłady, ćwiczenia	30	3
Wielokulturowość w praktyce zawodowej pielęgniarki	Wykłady, ćwiczenia	35	3,5
Język angielski	ćwiczenia	90	6

B. Zaawansowana praktyka pielęgniarska			
Farmakologia i ordynowanie produktów leczniczych	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	35	2
Pielęgniarstwo epidemiologiczne	Wykłady, ćwiczenia	20	1,5
Poradnictwo w pielęgniarstwie	Wykłady, ćwiczenia	20	1,5
Koordynowana opieka zdrowotna	Wykłady, ćwiczenia	20	1,5
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych (w tym choroby przewlekłe układu krążenia - niewydolność krążenia i zaburzenia rytmu serca, nadciśnienie tętnicze)	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	40	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - choroby przewlekłe układu oddechowego (niewydolność oddechowa, POChP)	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	30	2,5
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - choroby o podłożu alergicznym	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	25	2
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - choroby nerek (leczenie nerkozastępcze, w tym dializoterapia)	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	40	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - cukrzyca (opieka nad pacjentem z cukrzycą i edukacja w cukrzycy)	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	40	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - rany przewlekłe i przetoki (leczenie ran, kompresoterapia, opieka nad pacjentem z przetoką jelitową i moczową)	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	35	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - ból ostry i przewlekły (w tym terapia bólu u dorosłych)	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	35	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - leczenie żywieniowe dojelitowe i pozajelitowe	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	35	2,5
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych- tlenoterapia ciągła i wentylacja mechaniczna oraz pielęgnowanie dorosłego wentylowanego mechanicznie w chorobach przewlekłych	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	35	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - choroby nowotworowe	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	30	2,5
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - zaburzenia układu nerwowego	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	35	3

Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - zaburzenia zdrowia psychicznego oraz rehabilitacja pacjenta z przewlekłymi zaburzeniami psychicznymi	Wykłady, ćwiczenia, symulacje	35	3
C. Badania naukowe i rozwój praktyki zawodowej pielęgniarki			
Badania naukowe w praktyce zawodowej pielęgniarki	Wykłady, ćwiczenia	25	2
Statystyka medyczna	Wykłady, ćwiczenia	25	2,5
Informacja naukowa	Wykłady, ćwiczenia	30	2,5
Praktyka zawodowa pielęgniarki oparta na dowodach naukowych	Wykłady, ćwiczenia	30	2,5
Praktyka zawodowa pielęgniarki w perspektywie międzynarodowej	Wykłady, ćwiczenia	30	2,5
Seminarium dyplomowe	Seminarium	30	3
D. Praktyki zawodowe			
Zarządzanie w praktyce zawodowej	Praktyki zawodowe	20	1
Opieka i edukacja terapeutyczna w wybranych chorobach przewlekłych	Praktyki zawodowe	160	8
Farmakologia i ordynowanie produktów leczniczych	Praktyki zawodowe	20	1

Zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne

Udział zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w programie studiów o profilu praktycznym jest ustalany na podstawie liczby punktów ECTS przypisanych przedmiotom i formom zajęć, których efekty uczenia się oraz metody kształcenia są ukierunkowane na osiągnięcie umiejętności praktycznych.

Zajęcia lub grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne			
Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Liczba godzin kontaktowych	Liczba punktów ECTS
Prawo w praktyce zawodowej pielęgniarki	ćwiczenia	10	2
Dydaktyka medyczna	ćwiczenia	10	2
Zarządzanie w praktyce zawodowej pielęgniarki	Ćwiczenia, CSM, PZ	35	3,5
Wielokulturowość w praktyce zawodowej pielęgniarki	Ćwiczenia	10	2,5
Język angielski	Ćwiczenia	90	6
Farmakologia i ordynowanie produktów leczniczych	Ćwiczenia, CSM, PZ	40	2

Pielęgniarstwo epidemiologiczne	Ćwiczenia	10	1
Poradnictwo w pielęgniarstwie	Ćwiczenia	10	1
Koordynowana opieka zdrowotna	Ćwiczenia	10	1
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych: niewydolność krążenia i zaburzenia rytmu serca, nadciśnienie tętnicze	Ćwiczenia, CSM, PZ	40	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych układu oddechowego: niewydolność oddechowa, POCHP	Ćwiczenia, CSM, PZ	35	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych: choroby o podłożu alergicznym	Ćwiczenia, CSM, PZ	25	2
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych: choroby nerek (leczenie nerkozastępcze, w tym dializoterapia)	Ćwiczenia, CSM, PZ	40	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - cukrzyca (opieka nad pacjentem z cukrzycą i edukacja w cukrzycy)	Ćwiczenia, CSM, PZ	40	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - rany przewlekłe i przetoki (leczenie ran, kompresoterapia, opieka nad pacjentem z przetoką jelitową i moczową)	Ćwiczenia, CSM, PZ	30	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych - ból ostry i przewlekły (w tym terapia bólu u dorosłych)	Ćwiczenia, CSM, PZ	25	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych: leczenie żywieniowe dojelitowe i pozajelitowe	Ćwiczenia, CSM, PZ	30	2,5
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych: tlenoterapia ciągła i wentylacja mechaniczna oraz pielęgnowanie dorosłego wentylowanego mechanicznie w chorobach Przewlekłych	Ćwiczenia, CSM, PZ	30	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych: choroby nowotworowe	Ćwiczenia, CSM, PZ	25	2,5
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych: zaburzenia układu nerwowego	Ćwiczenia, CSM, PZ	30	3
Opieka i edukacja terapeutyczna w chorobach przewlekłych: zaburzenia zdrowia psychicznego rehabilitacja pacjenta z przewlekłymi zaburzeniami psychicznymi	Ćwiczenia, CSM, PZ	30	3
Badania naukowe w praktyce zawodowej pielęgniarstwa	Ćwiczenia	10	1
Statystyka medyczna	Ćwiczenia	15	1,5

Informacja naukowa	Ćwiczenia	15	1,5
Praktyka zawodowa pielęgniarki oparta na dowodach naukowych	Ćwiczenia	10	1,5
Praktyka zawodowa pielęgniarki w perspektywie międzynarodowej	Ćwiczenia	10	1,5

A. Psychoedukacja dorosłych z uzależnieniami / B. Psychoedukacja dzieci i młodzieży z uzależnieniami	Ćwiczenia/ CSM	10	2,5
A. Opieka pielęgniarska nad pacjentem ze schorzeniami układu ruchu / B. Pielęgowanie chorego z odrębnościami wieku podeszłego	Ćwiczenia	10	2
Poradnictwo w zakresie żywienia w wybranych stanach chorobowych	Ćwiczenia	15	2
Kontraktowanie i finansowanie świadczeń medycznych	Ćwiczenia	10	2
Problemy zawodowe i zdrowotne pielęgniarek	Ćwiczenia	10	1
Razem:		720	71,5

Zajęcia lub grupy zajęć do wyboru

Zajęcia lub grupy zajęć do wyboru			
Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin	Liczba punktów ECTS
A. Psychoedukacja dorosłych z uzależnieniami /	Wykłady, ćwiczenia, CSM	40	4
B. Psychoedukacja dzieci i młodzieży z uzależnieniami	Wykłady, ćwiczenia, CSM	40	4
A. Opieka pielęgniarska nad pacjentem ze schorzeniami układu ruchu /	Wykłady, ćwiczenia	45	3,5
B. Pielęgnowanie chorego z odrębnościami wieku podeszłego	Wykłady, ćwiczenia	45	3,5
Razem:		170	15

9. Treści kształcenia

Treści kształcenia zostały w sposób systemowy i udokumentowany powiązane z zakładanymi efektami uczenia się właściwymi dla kierunku pielęgniarstwo oraz dyscypliny nauki o zdrowiu, do której kierunek został przyporządkowany. Program obejmuje aktualny zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych wymaganych w nowoczesnej praktyce pielęgniarskiej na poziomie magisterskim, zgodny z obowiązującymi standardami kształcenia określonymi w Rozporządzeniu Ministra Nauki z dnia 10 października 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 1514).

Treści kształcenia pozostają w bezpośrednim związku z zakresem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych mających zastosowanie w zaawansowanej praktyce pielęgniarskiej oraz odzwierciedlają aktualny stan nauk o zdrowiu i współczesnej praktyki klinicznej, w szczególności w obszarach związanych z opieką nad pacjentem z chorobami przewlekłymi i wielochorobowością, koordynacją opieki, bezpieczeństwem pacjenta, zarządzaniem jakością oraz wdrażaniem praktyki opartej na dowodach (Evidence-Based Practice).

Treści kształcenia są zawarte w kartach przedmiotów (sylabusach), a ich aktualizacja odbywa się corocznie, z uwzględnieniem najnowszych wytycznych praktyki klinicznej, aktualnej literatury naukowej oraz opinii przedstawicieli podmiotów leczniczych, w których realizowane są praktyki zawodowe. Dzięki temu treści dydaktyczne odpowiadają zarówno aktualnym standardom zawodowym, jak i realnym potrzebom systemu ochrony zdrowia.

Program uwzględnia również potrzeby i kierunki rozwoju zawodowego rynku pracy – w tym kompetencje związane z kompleksową opieką w środowisku szpitalnym, ambulatoryjnym

i środowiskowym, koordynacją procesu terapeutyczno-opiekuńczego, komunikacją interdyscyplinarną, wykorzystaniem nowoczesnych technologii, a także zasadami bezpiecznej i odpowiedzialnej praktyki zawodowej. Rozwijane są ponadto kompetencje związane z krytyczną analizą danych klinicznych, przygotowaniem do działań w sytuacjach złożonych oraz wdrażaniem działań doskonalących jakość świadczeń. Tak opracowany program zapewnia, że absolwent jest przygotowany do profesjonalnego wykonywania zawodu pielęgniarki/pielęgniarza na poziomie magisterskim, zgodnie z aktualną wiedzą, obowiązującymi standardami oraz oczekiwaniami pracodawców.

Sekwencyjność programu studiów

Program został zaplanowany w sposób sekwencyjny, tak aby zajęcia pogłębiające i integrujące wiedzę specjalistyczną (wykłady oraz zajęcia seminaryjne) stanowiły fundament dla bardziej zaawansowanych form kształcenia, takich jak ćwiczenia praktyczne, zajęcia w centrum symulacji medycznej oraz praktyki zawodowe. Każdy moduł rozwija wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne nabyte w poprzednich blokach, prowadząc do osiągnięcia pełnych efektów kierunkowych w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na poziomie 7 PRK. Treści kształcenia są logicznie uporządkowane i dostosowane do zakładanej ścieżki rozwoju kompetencji studenta, z ukierunkowaniem na zaawansowaną praktykę pielęgniarską oraz rosnący poziom samodzielności i odpowiedzialności.

10. Metody kształcenia

W procesie kształcenia na kierunku Pielęgniarstwo – studia drugiego stopnia, profil praktyczny stosuje się zróżnicowane i adekwatne metody dydaktyczne, umożliwiające osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na poziomie właściwym dla absolwenta studiów magisterskich. Metody te są dobierane w sposób celowy do charakteru przedmiotu, treści programowych oraz specyfiki efektów uczenia się, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia praktycznego, stopniowego zwiększania samodzielności studenta i rozwijania kompetencji zaawansowanej praktyki pielęgniarskiej.

Kształcenie realizowane jest z zachowaniem zasady integracji zajęć teoretycznych z zajęciami o charakterze praktycznym (ćwiczenia, symulacje), a proces dydaktyczny ukierunkowany jest na:

- rozwój umiejętności klinicznych i decyzyjnych,
- stosowanie praktyki opartej na dowodach naukowych (EBP),

- kształtowanie kompetencji komunikacyjnych, etycznych i przywódczych,
- przygotowanie do koordynowania opieki oraz pracy w zespole interdyscyplinarnym.

Metody dydaktyczne w kształceniu teoretycznym

W ramach zajęć teoretycznych stosuje się metody aktywizujące i problemowe, sprzyjające pogłębieniu wiedzy oraz rozwijaniu umiejętności analitycznych i krytycznego myślenia.

Wykorzystywane są w szczególności:

- wykład problemowy i konwersatoryjny,
- ćwiczenia audytoryjne,
- analiza i interpretacja aktualnych wytycznych klinicznych, standardów postępowania oraz dokumentacji medycznej,
- praca z tekstem naukowym i przegląd literatury (w tym publikacji w języku obcym),
- dyskusja moderowana, debata oraz metoda projektu.

Istotnym elementem kształcenia jest rozwijanie umiejętności wykorzystywania dowodów naukowych w podejmowaniu decyzji klinicznych, dlatego w programie stosuje się metody charakterystyczne dla EBP, w tym: analizę badań, krytyczną ocenę wiarygodności źródeł, interpretację wyników oraz ich zastosowanie w planowaniu i ocenie opieki.

Metody kształcenia w warunkach symulowanych

W celu zapewnienia bezpiecznego nabywania i doskonalenia umiejętności klinicznych oraz przygotowania do działań w sytuacjach złożonych i nagłych, stosuje się metody dydaktyczne w warunkach symulowanych w pracowniach umiejętności pielęgniarskich oraz w centrum symulacji medycznej, w tym:

- symulacje medyczne o różnym stopniu złożoności (niska/średnia/wysoka wierność),
- scenariusze kliniczne ukierunkowane na podejmowanie decyzji, organizację działań i koordynację opieki,
- trening umiejętności technicznych i procedur pielęgniarskich,
- symulacje sytuacji trudnych (np. agresja, przemoc, stres zawodowy, komunikacja w sytuacjach krytycznych),
- debriefing jako element obowiązkowy umożliwiający refleksję, analizę decyzji i ocenę jakości działań.

Zajęcia symulacyjne umożliwiają weryfikację kompetencji praktycznych i społecznych, w tym umiejętności współpracy w zespole, komunikacji oraz zarządzania zasobami (CRM).

Metody kształcenia praktycznego w warunkach klinicznych

Kształcenie praktyczne realizowane jest w podmiotach wykonujących działalność leczniczą, na podstawie zawartych umów, w warunkach zapewniających bezpieczeństwo pacjenta oraz studentów. Wykorzystywane są metody charakterystyczne dla nauczania klinicznego, w tym:

- instruktaż i pokaz z omówieniem (demonstracja),
- metoda obserwacji i asystowania,
- wykonywanie świadczeń pod nadzorem, a następnie w sposób samodzielny w granicach kompetencji studenta,
- nauczanie przy łóżku chorego (bedside teaching),
- analiza przypadków klinicznych i rozwiązywanie problemów w zespole,
- refleksyjna praktyka (omówienie sytuacji klinicznych, działań i decyzji).

Proces kształcenia praktycznego ma charakter stopniowy – studenci przechodzą od wykonywania procedur pod ścisłym nadzorem do samodzielnego realizowania świadczeń w ramach efektów uczenia się, z jednoczesnym kształtowaniem odpowiedzialności zawodowej, kompetencji organizacyjnych oraz gotowości do koordynowania opieki.

Metody rozwijania kompetencji społecznych i przywódczych

W programie stosuje się metody dydaktyczne ukierunkowane na kształtowanie kompetencji społecznych właściwych dla roli magistra pielęgniarstwa, w tym:

- trening komunikacji terapeutycznej (w tym rozmowy trudne, przekazywanie niekorzystnych informacji),
- odgrywanie ról i scenki sytuacyjne,
- praca zespołowa i zadania projektowe,
- supervizja i omówienia kliniczne,
- analiza sytuacji etycznych i prawnych (case study),
- metody wzmacniające kompetencje przywódcze i koordynacyjne (organizacja opieki, planowanie działań, zarządzanie jakością).

Szczególną uwagę poświęca się przygotowaniu do funkcjonowania w warunkach obciążenia emocjonalnego i organizacyjnego oraz do radzenia sobie z sytuacjami trudnymi, w tym stresem zawodowym, agresją i przemocą w środowisku pracy.

Wykorzystanie metod i technik kształcenia na odległość

W programie dopuszcza się wykorzystanie metod i technik kształcenia na odległość w zakresie zgodnym z obowiązującymi przepisami oraz w odniesieniu do efektów uczenia się możliwych

do osiągnięcia w tej formie. Kształcenie zdalne wspiera proces dydaktyczny poprzez:

- e-learning i materiały multimedialne,
- konsultacje i seminaria online,
- pracę własną studenta z wykorzystaniem zasobów elektronicznych i baz naukowych.

Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z pacjentem, kształcenia manualnego oraz weryfikacji umiejętności praktycznych realizowane są w warunkach stacjonarnych, w pracowniach i środowisku klinicznym.

11. Praktyki zawodowe

Praktyka zawodowa jest integralną częścią procesu kształcenia studentów kierunku pielęgniarstwo. Praktyka odbywa się w wyznaczonych placówkach ochrony zdrowia. Szczegółowy program praktyk zawodowych zawiera zadania oraz wykaz godzin przewidzianych dla pracy studenta w placówce.

Cele praktyk zawodowych

- 1) Zapoznanie się z zasadami funkcjonowania wszystkich obszarów leczenia zamkniętego (szpitale, zakłady opiekuńczo-lecznicze, pielęgnacyjno-opiekuńcze) oraz leczenia otwartego (podstawowa opieka zdrowotna),
- 2) Zapoznanie się z wymaganiami sanitarno-epidemiologicznymi będącymi podstawą funkcjonowania każdej placówki świadczącej usługi medyczne,
- 3) Umiejętność stosowania zasad aseptyki i antyseptyki,
- 4) Doskonalenie umiejętności praktycznych obejmujących udzielanie świadczeń zdrowotnych,
- 5) Zapoznanie się z zasadami prowadzenia dokumentacji medycznej,
- 6) Wzbogacanie i usystematyzowanie wiedzy oraz umiejętności z zakresu podstawowych czynności medycznych,
- 7) Umiejętność oceny podstawowych funkcji życiowych,
- 8) Kształtowanie umiejętności i rozwiązywanie problemów pielęgnacyjnych pacjenta w różnych stanach chorobowych. Nauka oceny wyników opieki pielęgniarstwiej,
- 9) Kształtowanie postawy samodzielnego rozwiązywania problemów,
- 10) Wdrożenie do samokształcenia.

Praktyki zawodowe realizowane są zgodnie z planem 2 – letnich studiów stacjonarnych i niestacjonarnych na kierunku Pielęgniarstwo. Praktykę zawodową jest zobowiązany do przestrzegania Regulaminu studiów oraz przepisów i zarządzeń placówki.

Warunkiem zaliczenia praktyk zawodowych przez studenta jest wypełnienie następujących obowiązków:

- 1) Każdy praktykant, jako student Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I, winien zgodnie reprezentować swoją Uczelnię,
- 2) Po przybyciu na miejsce praktyk student zgłasza się u kierownika (dyrektora) placówki przekładając pisemne skierowanie i umowę wystawioną przez PAM NS, a następnie u opiekuna praktyk,
- 3) Student zapoznaje się z warunkami placówki oraz sporządza z opiekunem plan praktyk,
- 4) Student realizuje w pełni program praktyk zawodowych,
- 5) Zawsze jest odpowiednio ubrany do zajęć (biały strój ochronny i białe obuwie stabilne i bezpieczne) wraz z identyfikatorem, nie spóźnia się na zajęcia,
- 6) W czasie odbywania praktyk dostosowuje się do panującego w placówce porządku i trybu pracy oraz do przepisów obowiązujących pracowników danej placówki medycznej,
- 7) Student prowadzi na bieżąco wymaganą dokumentację, a po zakończeniu sporządza sprawozdanie

12. System weryfikacji, dokumentowania i doskonalenia osiągania efektów uczenia się

Celem systemu weryfikacji osiągania efektów uczenia się jest zapewnienie obiektywnego i udokumentowanego potwierdzenia, że efekty uczenia się określone dla kierunku oraz zapisane w sylabusach przedmiotów zostały osiągnięte przez studentów na poziomie właściwym dla studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym. Weryfikacja efektów uczenia się obejmuje wszystkie trzy obszary: wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, a jej przebieg i wyniki znajdują odzwierciedlenie w ocenach cząstkowych i końcowych uzyskiwanych przez studentów w toku realizacji programu studiów.

Szczegółowe efekty uczenia się dla poszczególnych przedmiotów oraz sposoby ich weryfikacji są określane w sylabusach. Sylabusy zawierają w szczególności: metody weryfikacji efektów uczenia się, warunki zaliczenia, kryteria oceniania, składowe oceny końcowej, a także nakład pracy przeciętnego studenta przypisany do efektów uczenia się i punktów ECTS. Zasady oceniania są sformułowane w sposób jednoznaczny, umożliwiającą rzetelną ocenę osiągnięcia efektów uczenia się oraz zapewniającą porównywalność i transparentność wymagań.

Dziekan Wydziału, we współpracy z Radą Programową oraz Wydziałową Komisją ds. Zapewniania i Oceny Jakości Kształcenia, dokonuje weryfikacji sylabusów składanych przez nauczycieli akademickich w zakresie poprawności i spójności efektów uczenia się oraz adekwatności przyjętych metod i narzędzi ich weryfikacji. Weryfikacja obejmuje również

ocenę zgodności sposobów sprawdzania efektów z charakterem zajęć i wymaganiami programu studiów II stopnia, w szczególności w odniesieniu do efektów związanych z zaawansowaną praktyką pielęgniarską, podejmowaniem decyzji klinicznych, koordynacją opieki, zarządzaniem jakością oraz wdrażaniem praktyki opartej na dowodach naukowych (EBP).

W procesie weryfikacji efektów uczenia się stosuje się zróżnicowane metody oceny, dobrane odpowiednio do rodzaju efektów uczenia się oraz poziomu kształcenia. Weryfikacja efektów z obszaru wiedzy prowadzona jest m.in. poprzez kolokwia, testy, egzaminy pisemne i ustne, opracowania pisemne, raporty i prezentacje, a także zadania wymagające krytycznej analizy literatury naukowej i wytycznych klinicznych oraz ich zastosowania w praktyce zawodowej. Weryfikacja efektów z obszaru umiejętności odbywa się przede wszystkim poprzez zaliczenia praktyczne, ćwiczenia laboratoryjne, zadania problemowe, projekty, analizę przypadków klinicznych (case study), obserwację wykonania procedur oraz ocenę działań studenta w warunkach symulowanych i klinicznych, w tym w sytuacjach złożonych i wymagających samodzielności decyzyjnej. Weryfikacja efektów w zakresie kompetencji społecznych obejmuje m.in. obserwację postaw i zachowań studenta, ocenę komunikacji, współpracy w zespole terapeutycznym, odpowiedzialności zawodowej, umiejętności koordynowania działań oraz respektowania zasad etyki i praw pacjenta – zarówno w toku zajęć, jak i podczas realizacji kształcenia praktycznego.

Ogólną formą zaliczenia zajęć jest zaliczenie z oceną lub egzamin. W przypadku zajęć kończących się egzaminem student zobowiązany jest do zaliczenia części ćwiczeniowej (jeżeli jest przewidziana programem) oraz uzyskania pozytywnej oceny z egzaminu. Szczegółowe zasady dopuszczenia do zaliczenia lub egzaminu, zakres materiału, forma zaliczenia oraz kryteria oceny na poszczególne stopnie określa sylabus. Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia przedstawia studentom jasne kryteria oceniania oraz prowadzi dokumentację potwierdzającą osiągnięcie efektów uczenia się.

Istotnym elementem systemu weryfikacji jest gromadzenie i archiwizacja materialnych dowodów osiągania efektów uczenia się. Materiałem dowodowym są w szczególności: prace pisemne, testy i arkusze egzaminacyjne, projekty, raporty, prezentacje, karty zaliczeń umiejętności, protokoły zaliczeń i egzaminów, arkusze ocen z zajęć praktycznych, dokumentacja praktyk zawodowych (w tym arkusze ocen, dzienniki praktyk/portfolio), a także dokumentacja związana z realizacją pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego. Archiwizacja materiałów odbywa się zgodnie z przyjętymi w Uczelni zasadami i zapewnia „ślad audytowy” dla potrzeb monitorowania jakości kształcenia oraz weryfikacji

prawidłowości procesu oceniania.

Weryfikacja osiągania efektów uczenia się w zakresie zajęć praktycznych i praktyk zawodowych odbywa się poprzez ocenę realizacji zadań zawodowych i postępów studenta w warunkach klinicznych. Oceny dokonuje opiekun ze strony podmiotu, w którym realizowana jest praktyka, a dokumentowanie przebiegu i wyników realizacji praktyk odbywa się zgodnie z przyjętymi arkuszami ocen i zasadami zaliczenia. Uzupełniającym elementem nadzoru i monitorowania jakości kształcenia praktycznego są hospitacje praktyk i zajęć praktycznych prowadzone przez Dziekana Wydziału, Pełnomocnika Dziekana ds. Praktyk lub upoważnionych nauczycieli akademickich.

Szczególną rolę w ocenie osiągnięcia efektów uczenia się odgrywa egzamin dyplomowy, w tym elementy weryfikujące kompetencje praktyczne i decyzyjne na poziomie właściwym dla absolwenta studiów II stopnia. W programie studiów wykorzystuje się również ustrukturyzowane metody oceny umiejętności w warunkach symulowanych, w tym symulację medyczną oraz standaryzowane narzędzia oceny (np. listy kontrolne, rubryki), umożliwiające obiektywną weryfikację umiejętności klinicznych, komunikacyjnych, organizacyjnych i przywódczych, a także bezpieczeństwa pacjenta w warunkach kontrolowanych. W zależności od specyfiki zajęć, stosowane są także formy sprawdzania kompetencji związanych z wykorzystaniem EBP, analizą danych klinicznych, planowaniem opieki kompleksowej i koordynowanej oraz – w ramach kształcenia przewidzianego programem – kompetencji wynikających z uprawnień zawodowych.

Po zakończeniu każdego roku akademickiego prowadzona jest analiza osiągania efektów uczenia się, w tym analiza wyników zaliczeń i egzaminów, jakości realizacji zajęć praktycznych i praktyk zawodowych oraz wniosków nauczycieli akademickich, opiekunów klinicznych i studentów. Analiza ta jest przedstawiana na posiedzeniach Rady Wydziału oraz Wydziałowej Komisji ds. Zapewniania i Oceny Jakości Kształcenia, a jej rezultatem są wnioski i propozycje działań doskonalących. Wyniki analizy stanowią podstawę do aktualizacji sylabusów, modyfikacji metod dydaktycznych i weryfikacyjnych oraz doskonalenia treści i organizacji kształcenia, z zachowaniem spójności programu studiów z wymaganiami standardu kształcenia, oczekiwaniami interesariuszy oraz potrzebami współczesnej praktyki klinicznej.

Sposoby weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się

1. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się wymaga zastosowania zróżnicowanych form

sprawdzania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty.

2. Osiągnięte efekty uczenia się w zakresie wiedzy można weryfikować za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych.
3. Jako formy egzaminów pisemnych można stosować eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania, testy wielokrotnego wyboru (Multiple Choice Questions, MCQ), testy wielokrotnej odpowiedzi (Multiple Response Questions, MRQ), testy wyboru Tak/Nie lub dopasowania odpowiedzi.
4. Egzaminy powinny być standaryzowane i są ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość zagadnień (poziom zrozumienia zagadnień, umiejętność analizy i syntezy informacji oraz rozwiązywania problemów).
5. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w ramach pracy własnej studenta pod kierunkiem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia odbywa się w oparciu o przygotowany przez studenta projekt procesu pielęgnowania na podstawie analizy indywidualnego przypadku (case study), projekt pielęgniarskich wskazówek poszpitalnych dla pacjenta, jego rodziny lub opiekuna, analizę artykułu naukowego, znajomości wytycznych lub zaleceń dotyczących praktyki pielęgniarskiej.
6. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności wymaga bezpośredniej obserwacji studenta demonstrującego umiejętność w czasie obiektywnego standaryzowanego egzaminu klinicznego (Objective Structured Clinical Examination, OSCE).
7. Studia kończą się egzaminem dyplomowym składającym się z części teoretycznej i praktycznej (OSCE), który obejmuje weryfikację osiągniętych efektów uczenia się objętych programem studiów.

Kryteria oceny efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Absolwent zna, potrafi:

1. Zasady i metody monitorowania stanu zdrowia pacjenta oraz realizacji działań promocyjno-profilaktycznych w populacji osób zdrowych,
2. Standardy realizacji zaawansowanych i samodzielnych świadczeń pielęgniarskich,
3. Mechanizmy działania produktów leczniczych i zasady ich ordynowania,
4. Wytyczne terapeutyczne i standardy opieki pielęgniarskiej w chorobach przewlekłych,
5. Zasady i metody edukacji osób zdrowych i chorych w chorobach przewlekłych,
6. Rolę pielęgniarki w koordynowanej opiece zdrowotnej,

7. Problematykę zarządzania zespołami pielęgniarskimi i organizacjami opieki zdrowotnej,
8. Uwarunkowania rozwoju jakości usług zdrowotnych,
9. Regulacje prawne dotyczące wykonywania zawodu pielęgniarki i udzielania świadczeń zdrowotnych,
10. Metodologię badań naukowych i zasady ich prowadzenia,
11. Wymagania dotyczące przygotowywania publikacji naukowych,
12. Kierunki rozwoju pielęgniarstwa w Europie i na świecie,
13. Zasady udzielania świadczeń zdrowotnych w opiece długoterminowej,
14. Uwarunkowania kulturowe i religijne sprawowania opieki pielęgniarskiej nad pacjentami różnych narodowości i wyznań,
15. Metodologię kształcenia zawodowego,
16. Monitorować stan zdrowia dzieci i osób dorosłych, w tym osób starszych, oraz wdrażać działania edukacyjne i promocyjno-profilaktyczne;
17. Rozwiązywać problemy zawodowe, szczególnie związane z podejmowaniem decyzji w sytuacjach trudnych, wynikających ze specyfiki zadań zawodowych i warunków ich realizacji,
18. Dobierać, zlecać i interpretować badania diagnostyczne w ramach posiadanych uprawnień,
19. Opracowywać program edukacji terapeutycznej pacjenta z chorobą przewlekłą, prowadzić tę edukację i dokonywać ewaluacji tego programu,
20. Samodzielnie pielęgnować pacjenta z raną przewlekłą i przetoką,
21. Koordynować opiekę zdrowotną nad pacjentem w systemie ochrony zdrowia.
22. Ordynować leki, środki specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyroby medyczne, w tym wystawiać na nie recepty lub zlecenia,
23. Udzielać samodzielnych porad zdrowotnych w zakresie posiadanych kompetencji zawodowych,
24. Tworzyć standardy opieki pielęgniarskiej oraz wdrażać je do praktyki pielęgniarskiej,
25. Stosować odpowiednie przepisy prawa w działalności zawodowej ,
26. Określać zapotrzebowanie pacjentów na opiekę pielęgniarską oraz opracowywać założenia pielęgniarskiej polityki kadrowej,
27. Komunikować się z pacjentem, uwzględniając uwarunkowania kulturowe i wyznaniowe,
28. Organizować i nadzorować pracę zespołu pielęgniarskiego i personelu pomocniczego,

29. Prowadzić badania naukowe i upowszechniać ich wyniki,
30. Wykorzystywać wyniki badań naukowych i światowy dorobek pielęgniarstwa dla rozwoju praktyki pielęgniarstwa,
31. Zapewniać opiekę pacjentowi wentylowanemu mechanicznie w warunkach opieki długoterminowej,
32. Stosować metodykę nauczania oraz ewaluacji w realizacji zadań z zakresu kształcenia zawodowego,
33. Dokonywać krytycznej oceny działań własnych i działań współpracowników z poszanowaniem różnic światopoglądowych i kulturowych,
34. Formułować opinie dotyczące różnych aspektów działalności zawodowej i zasięgania porad ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu,
35. Okazywać dbałość o prestiż związany z wykonywaniem zawodu pielęgniarki i solidarność zawodową,
36. Rozwiązywać złożone problemy etyczne związane z wykonywaniem zawodu pielęgniarki i wskazywać priorytety w realizacji określonych zadań, Poność odpowiedzialność za realizowane świadczenia zdrowotne,
37. Wykazywać profesjonalne podejście do strategii marketingowej przemysłu farmaceutycznego i reklamy jego produktu
38. Przestrzegać praw pacjenta,
39. Rzetelnie i dokładnie wykonuje powierzone obowiązki zawodowe,
40. Przestrzegać tajemnicy zawodowej,
41. Współdziałać w ramach zespołu interdyscyplinarnego w rozwiązywaniu dylematów etycznych z zachowaniem zasad kodeksu etyki zawodowej,
42. Przejawiać empatię w relacji z pacjentem i jego rodziną oraz współpracownikami,
43. Przestrzegać regulaminu PAM w Poznaniu oraz przepisów i zarządzeń placówki,
44. Przestrzegać punktualności oraz obecności na zajęciach,
45. Dbać o stosowny ubiór i estetyczny wygląd.

Kryteria oceny umiejętności praktycznych

Skala ocen:

bdb – bardzo dobry

db – dobry

dst – dostateczny

ndst – niedostateczny

0 – brak możliwości wykonania procedury

Kryteria ogólne	Ocena	NORMY					
		Zasady	Sprawność	Skuteczność	Samodzielność	Komunikowanie się z pacjentem	Postawa
Sposób wykonywania czynności	bdb	Przestrzega zasad, właściwa technika i kolejność wykonywania czynności	Czynności wykonuje pewnie, energicznie	Podstępowanie uwzględnia sytuację pacjenta, osiąga cel	Działania wykonuje całkowicie samodzielnie	Poprawny, samodzielny skuteczny dobór treści	Potrafi krytycznie oceniać i analizować swoje postępowanie, współpracuje z zespołem
	db	Przestrzega zasad po ukierunkowaniu	Czynności wykonuje mało pewnie, po krótkim zastanowieniu	Nie zawsze uwzględnia sytuację zdrowotną pacjenta, osiąga cel po ukierunkowaniu	Wymaga przypomnienia i ukierunkowania w niektórych działaniach	Wymaga naprowadzenia, ukierunkowania w wyborze treści	Ma trudności w krytycznej ocenie i analizie swojego postępowania, we współpracy z zespołem terapeutycznym oraz identyfikacji z rolą zawodową

	dst	Przestrzeg a zasad po kilkukro- tnym ukierunko waniu	Czynności wykonuje mało pewnie, po dłuższym zastano- wieniu	Nie zawsze uwzględnia sytuacje zdrowotną pacjenta, osiąga cel po ukierunko- waniu	Wymaga przypomnien ia i ukierunkowa nia w bardzo wielu działaniach	Wymaga naprowadzenia, ukierunkowania w wyborze treści	Ma trudności w krytycznej ocenie i analizie swojego postępowania, we współpracy z zespołem terapeutycznym oraz identyfikacji z rolą zawodową
	ndst	Nie przestrzeg a zasad, chaotyczn ie wykonuje	Czynności wykonuje niepewnie, bardzo wolno	Nie bierze pod uwagę indywidualne j sytuacji pacjenta, nie osiąga celu	Wymaga stałego naprowadzan ia i przypominan ia w każdym	Nie potrafi utrzymać kontaktu werbalnego z pacjentem	Nie potrafi krytycznie ocenić i analizować swojego postępowania,

		działania			działaniu		nie współpracuje z zespołem terapeutycznym, nie identyfikuje się z rolą zawodową
	0	Brak możliwości wykonania procedury					

Egzamin dyplomowy

Cele egzaminu dyplomowego

Celem egzaminu dyplomowego jest stwierdzenie stopnia opanowania przez studentów:

- wiedzy
- umiejętności
- kompetencji społecznych określonych standardem nauczania

Warunki przystąpienia studenta do egzaminu dyplomowego

Warunkiem dopuszczenia Studenta/Studentki do egzaminu dyplomowego na kierunku

Pielęgniarstwo jest łączne spełnienie następujących wymagań:

1. **Zaliczenie wszystkich przedmiotów oraz praktyk zawodowych**, zdanie wszystkich przewidzianych programem egzaminów, a także zgromadzenie wymaganej liczby punktów ECTS zgodnie z planem studiów.
2. **Podpisanie przez Studenta/Studentkę oświadczenia** potwierdzającego zapoznanie się z zasadami egzaminu dyplomowego na kierunku Pielęgniarstwo.
3. **Uzyskanie pozytywnej oceny pracy magisterskiej**, wystawionej przez promotora oraz recenzenta pracy dyplomowej.
4. **Pozytywna weryfikacja pracy magisterskiej w systemie antyplagiatowym** (Jednolity System Antyplagiatowy – JSA).
5. **Złożenie ostatecznej wersji pracy dyplomowej** w formie papierowej (1 egzemplarz) – zaakceptowanej przez promotora – oraz w formie elektronicznej (np. na pen-drive lub nośniku CD), zgodnie z obowiązującym terminarzem.
6. **Złożenie kompletu wymaganych dokumentów** w Dziekanacie Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I.

Listę osób spełniających warunki dopuszczenia do egzaminu dyplomowego przygotowuje Dziekanat Wydziału Nauk Medycznych.

Komisje egzaminacyjne

Rada Wydziału Nauk Medycznych Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I, na wniosek Dziekana Wydziału Nauk Medycznych, zatwierdza skład osobowy komisji egzaminacyjnych oraz listę osób uczestniczących w egzaminach dyplomowych.

Skład komisji egzaminacyjnej

W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- **Przewodniczący Komisji** – Dziekan Wydziału Nauk Medycznych lub osoba przez niego wyznaczona,
- **Promotor,**
- **Recenzent.**

Zadania członków komisji

Członkowie Komisji Egzaminacyjnej:

- przygotowują zadania egzaminacyjne,
- przygotowują dokumentację egzaminacyjną,
- oceniają wykonanie zadania zgodnie z przyjętymi kryteriami,
- dokonują wymaganych zapisów w dokumentacji przebiegu studiów Studenta/Studentki.

Egzamin dyplomowy magisterski

1. Egzamin dyplomowy magisterski odbywa się w formie obrony pracy dyplomowej.
2. Promotorem pracy może być nauczyciel akademicki posiadający tytuł lub stopień naukowy co najmniej doktora.
3. Recenzentem pracy magisterskiej powinien być nauczyciel akademicki posiadający tytuł lub stopień naukowy co najmniej doktora. Wyboru recenzenta dokonuje Dziekan lub Prodziekan Wydziału Nauk Medycznych.
4. Listę promotorów w danym roku akademickim ogłasza Dziekan Wydziału Nauk Medycznych.
5. Promotor nie powinien przyjmować więcej niż 15 studentów na seminarium magisterskie. Zgodę na prowadzenie większej liczby prac wyraża Dziekan.
6. Recenzent nie powinien oceniać więcej niż 15 prac magisterskich w danym roku

akademickim. Zgodę na recenzowanie większej liczby prac wyraża Dziekan Wydziału Nauk Medycznych.

7. Praca magisterska musi być przygotowana zgodnie z zasadami obowiązującymi na Wydziale Nauk Medycznych, z uwzględnieniem specyfiki kierunku Pielęgniarstwo.
8. Praca magisterska podlega obowiązkowej „kontrola oryginalności pracy” w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym (JSA).
9. Temat pracy magisterskiej Student/Studentka ustala wspólnie z promotorem nie później niż 2 semestry przed ukończeniem studiów. Temat zatwierdza Rada Wydziału Nauk Medycznych.
10. Promotor dokonuje zaliczenia seminarium magisterskiego poprzez wpis w karcie okresowych osiągnięć Studenta/Studentki oraz w indeksie.

Brak pozytywnego zaliczenia egzaminu dyplomowego

W przypadku uzyskania przez Studenta/Studentkę oceny niedostatecznej z całości egzaminu dyplomowego, Dziekan Wydziału Nauk Medycznych wyznacza drugi termin egzaminu dyplomowego:

- nie wcześniej niż po upływie jednego miesiąca oraz
- nie później niż po upływie trzech miesięcy od daty pierwszego egzaminu.

13. Umiejdzynarodowienie programu studiów

Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia stanowi istotny kierunek rozwoju szkolnictwa wyższego i jest ważnym elementem budowania jakości kształcenia oraz konkurencyjności absolwentów na rynku pracy. W Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I odgrywa ono znaczącą rolę zarówno w kształtowaniu koncepcji kształcenia, jak i w planowaniu dalszego rozwoju kierunku Pielęgniarstwo – studia drugiego stopnia o profilu praktycznym. Uczelnia systematycznie podejmuje działania zmierzające do wzmacniania mobilności międzynarodowej studentów (m.in. w ramach programu Erasmus+), nauczycieli akademickich oraz pracowników administracyjnych, a także do rozwijania współpracy z uczelniami i instytucjami zagranicznymi. Działania te sprzyjają wymianie doświadczeń dydaktycznych i klinicznych, podnoszeniu kompetencji językowych oraz międzykulturowych, a także upowszechnianiu dobrych praktyk w zakresie kształcenia praktycznego i opieki pielęgniarskiej. W procesie kształcenia uwzględnia się również elementy wspierające przygotowanie studentów do funkcjonowania w międzynarodowym środowisku pracy, w szczególności poprzez wykorzystywanie aktualnych źródeł naukowych, w tym literatury anglojęzycznej, oraz

kształtowanie umiejętności komunikacji zawodowej w języku obcym. Umieździarnodowienie stanowi zatem spójny komponent rozwoju kierunku, wspierający zarówno realizację efektów uczenia się, jak i zwiększający szanse absolwentów na podjęcie zatrudnienia w zróżnicowanych środowiskach opieki zdrowotnej.

14. Działalność naukowa w dyscyplinach właściwych dla kierunku Pielęgniarstwo oraz włączanie studentów w badania

W Poznańskiej Akademii Medycznej Nauk Stosowanych im. Księcia Mieszka I działalność naukowa rozwijana jest w dyscyplinach pozostających w bezpośrednim związku z programem kształcenia na kierunku Pielęgniarstwo, studia drugiego stopnia, profil praktyczny. Aktywność badawcza koncentruje się przede wszystkim w obszarze nauk o zdrowiu, obejmując w szczególności zagadnienia z zakresu onkologii, ginekologii i położnictwa, kardiologii, pulmonologii, a także pielęgniarstwa specjalistycznego, zdrowia publicznego oraz opieki długoterminowej.

Profil działalności naukowej Uczelni obejmuje badania o charakterze doświadczalnym, klinicznym, obserwacyjnym, analitycznym i epidemiologicznym, prowadzone z wykorzystaniem współczesnych metod badawczych właściwych dla nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Podejmowana problematyka pozostaje w ścisłej korelacji z efektami uczenia się przewidzianymi dla kierunku Pielęgniarstwo II stopnia, stwarzając studentom warunki do pogłębiania wiedzy specjalistycznej oraz rozwijania kompetencji badawczych, analitycznych i krytycznych.

Na Wydziale Nauk Medycznych prowadzona jest systematyczna i intensywna działalność publikacyjna. Nauczyciele akademicki są autorami i współautorami artykułów naukowych publikowanych w czasopismach krajowych i zagranicznych, monografiach oraz podręczników akademickich. Wyniki prowadzonych analiz i badań prezentowane są podczas konferencji naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Kadra uczestniczy również w przedsięwzięciach badawczych realizowanych we współpracy z podmiotami leczniczymi oraz instytucjami naukowymi, w tym z Narodowym Centrum Nauki, co sprzyja rozwojowi środowiska naukowego oraz podnoszeniu jakości kształcenia.

Istotnym elementem kultury akademickiej są interdyscyplinarne koła naukowe integrujące studentów różnych kierunków prowadzonych w Uczelni. Ich działalność sprzyja wymianie doświadczeń pomiędzy studentami pielęgniarstwa, ratownictwa medycznego, fizjoterapii oraz kierunków związanych ze zdrowiem publicznym, wzmacniając zespołowe i holistyczne podejście do opieki nad pacjentem. Koła naukowe organizują seminaria tematyczne, warsztaty

metodologiczne, inicjują projekty badawcze oraz aktywnie uczestniczą w konferencjach studenckich i branżowych.

Studenci kierunku Pielęgniarstwo drugiego stopnia są systematycznie włączani w działalność naukową poprzez udział w pracach badawczych prowadzonych przez kadre dydaktyczną – na etapie gromadzenia materiału badawczego, analizy wyników oraz opracowywania wniosków. Realizują prace magisterskie o charakterze badawczym, nierzadko stanowiące element szerszych przedsięwzięć zespołowych. Uczestniczą w seminariach naukowych oraz warsztatach z zakresu metodologii badań, statystyki medycznej i praktyki opartej na dowodach naukowych (evidence-based nursing), a także podejmują współautorstwo publikacji i wystąpień konferencyjnych oraz angażują się w działalność kół naukowych i inicjatywy grantowe.

Tak ukształtowane środowisko badawcze umożliwia studentom nie tylko doskonalenie kompetencji praktycznych właściwych dla profilu praktycznego studiów, lecz również rozwijanie umiejętności krytycznej analizy piśmiennictwa, interpretacji danych klinicznych oraz implementowania wyników badań do praktyki zawodowej. Absolwent kierunku Pielęgniarstwo II stopnia jest tym samym przygotowany do aktywnego uczestnictwa w rozwoju nauk o zdrowiu, prowadzenia badań własnych oraz wdrażania nowoczesnych, opartych na dowodach naukowych standardów opieki.

Działalność naukowa Uczelni stanowi integralny element procesu kształcenia oraz istotny czynnik podnoszący jego jakość, zapewniając spójność pomiędzy dydaktyką, praktyką kliniczną a rozwojem naukowym w obszarze pielęgniarstwa i nauk medycznych.